

SFS-nummer · 1967:837 ·

Patentlag (1967:837)

Departement: Justitiedepartementet L3

Utfärdad: 1967-12-01

Omtryck: SFS 1983:433

Ändring införd: t.o.m. SFS 2020:541

1 Kap.

Allmänna bestämmelser

1 § Den som har gjort en uppfinning, som kan tillgodogöras industriellt, eller den till vilken uppfinnarens rätt har övergått kan, enligt 1-10 kap. denna lag, efter ansökan beviljas patent på uppfinningen i Sverige och därigenom få ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen. Bestämmelser om europeiskt patent finns i 11 kap.

Som en uppfinning anses aldrig vad som enbart är

1. en upptäckt, vetenskaplig teori eller matematisk metod,
2. en konstnärlig skapelse,
3. en plan, regel eller metod för intellektuell verksamhet, för spel eller för affärsverksamhet eller ett datorprogram, eller
4. en presentation av information. Lag (2007:516).

1 a § Patent meddelas inte på växtsorter eller djurraser. Patent kan dock meddelas på en uppfinning som avser växter eller djur, om uppfinningens genomförbarhet inte är tekniskt begränsad till en viss växtsort eller djurras. Vad som avses med växtsort framgår av 1 kap. 3 § växtförädlarrättslagen (1997:306).

Patent meddelas inte på ett väsentligen biologiskt förfarande för framställning av växter eller djur. Med väsentligen biologiskt förfarande för framställning av växter eller djur avses ett förfarande som i sin helhet består i naturliga företeelser, som korsning eller urval. Patent kan dock meddelas på en uppfinning som avser ett mikrobiologiskt förfarande eller ett annat tekniskt förfarande eller ett genom sådant förfarande framställt alster. Med mikrobiologiskt förfarande avses ett förfarande som utförs på mikrobiologiskt material eller genom vilket sådant material används eller framställs.

En uppfinning kan vara patenterbar även om den avser ett alster som består av eller innehåller biologiskt material eller ett förfarande genom vilket biologiskt material framställs, bearbetas eller används. Ett biologiskt material som isoleras från sin naturliga miljö, eller framställs genom ett tekniskt förfarande, kan vara föremål för en uppfinning även om det redan förekommer i naturen. Biologiskt material omfattar material som innehåller genetisk information och som kan reproducera sig självt eller kan reproduceras i ett biologiskt system. Lag (2004:159).

1 b § Människokroppen i sina olika bildnings- och utvecklingsstadier, liksom enbart upptäckten av en av dess beståndsdelar, inbegripet en gensekvens eller en delsekvens av

en gen, kan inte utgöra en patenterbar uppfinning.

En isolerad beståndsdel av människokroppen eller en på annat sätt genom ett tekniskt förfarande framställd beståndsdel, inbegripet en gensekvens eller en delsekvens av en gen, kan utgöra en patenterbar uppfinning även om denna beståndsdelns struktur är identisk med strukturen hos en naturlig beståndsdel. Lag (2004:159).

1 c § Patent meddelas inte på en uppfinning vars yrkesmässiga utnyttjande skulle strida mot allmän ordning eller goda seder.

Ett utnyttjande skall inte anses strida mot allmän ordning eller goda seder endast på den grunden att det är förbjudet i lag eller annan författning.

Vid tillämpningen av första stycket skall bland annat följande anses strida mot allmän ordning eller goda seder,

1. förfaranden för kloning av mänskliga varelser,
2. förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos mänskliga könsceller,
3. användning av mänskliga embryon för industriella eller kommersiella ändamål, samt
4. sådana förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos djur som kan förorsaka dem lidande, utan att det medför några påtagliga medicinska fördelar för människor eller djur.

Vad som i tredje stycket 4 sägs om ett förfarande för ändring i den genetiska identiteten hos djur har motsvarande tillämpning på djur som framställs genom ett sådant förfarande. Lag (2004:159).

1 d § Patent meddelas inte på sådant förfarande för kirurgisk eller terapeutisk behandling eller för diagnostisering som skall utövas på människor eller djur. Patent kan dock meddelas på alster, bland annat ämnen och blandningar av ämnen, för användning vid ett förfarande av detta slag. Lag (2007:516).

2 § Patent meddelas endast på en uppfinning som är ny i förhållande till vad som blivit känt före dagen för patentansökan och tillika väsentligen skiljer sig därifrån.

Som känt anses allt som blivit allmänt tillgängligt, vare sig detta skett genom skrift, föredrag, utnyttjande eller på annat sätt. Även innehållet i en tidigare patentansökan som före nämnda dag gjorts i Sverige anses som känt, om denna ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 22 §. Villkoret i första stycket, att uppfinningen väsentligen ska skilja sig från vad som blivit känt före dagen för patentansökan, gäller dock inte i förhållande till innehållet i en sådan ansökan.

Bestämmelser om att, vid tillämpning av andra stycket, ansökan som avses i 3 eller 11 kap. i vissa fall har samma verkan som en patentansökan som gjorts i Sverige finns i 29, 38 och 87 §§.

Villkoret i första stycket, att uppfinningen ska vara ny, hindrar inte att patent meddelas på ett känt ämne eller en känd blandning av ämnen för användning vid ett förfarande som avses i 1 d §, om användningen av ämnet eller blandningen av ämnen inte är känd vid något sådant förfarande. Villkoret hindrar inte heller att patent meddelas på ett känt ämne eller en känd blandning av ämnen för en specifik användning vid ett förfarande som avses i 1 d §, om en sådan användning inte är känd.

Patent får meddelas även om uppfinningen inom sex månader innan patentansökan gjordes blivit allmänt tillgänglig

1. till följd av uppenbart missbruk i förhållande till sökanden eller någon från vilken denne härleder sin rätt,

eller

2. genom att sökanden eller någon från vilken denne härleder sin rätt förevisat uppfinningen på sådan officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som avses i den i Paris den 22 november 1928 avslutade konventionen om internationella utställningar (SÖ 1996:30). Lag (2011:580).

3 § Den ensamrätt som ett patent ger innebär, med de undantag som anges nedan, att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja uppfinningen genom att

1. tillverka, bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda ett patentskyddat alster eller föra in eller inneha ett sådant alster för något av dessa ändamål,

2. använda ett patentskyddat förfarande eller, om han eller hon vet eller det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart att förfarandet inte får användas utan patenthavarens samtycke, bjuda ut det för användning i Sverige,

3. bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda ett alster som har tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande eller föra in eller inneha alstret för något av dessa ändamål.

Ensamrätten innebär också att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja uppfinningen genom att erbjuda eller tillhandahålla någon som inte har rätt att utnyttja uppfinningen sådant medel för att utöva den i Sverige som hänför sig till något väsentligt i uppfinningen, om den som erbjuder eller tillhandahåller medlet vet eller det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart att medlet är lämpat och avsett att användas vid utövande av uppfinningen. Är medlet en vara som allmänt förekommer i handeln, gäller detta dock endast om den som erbjuder eller tillhandahåller medlet försöker påverka mottagaren till en sådan handling som avses i första stycket. Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta stycke ska den som utnyttjar uppfinningen på det sätt som sägs i tredje stycket 1, 3, 4 eller 5 inte anses ha rätt att utnyttja uppfinningen.

Från ensamrätten undantas

1. utnyttjanden som inte sker yrkesmässigt,

2. utnyttjanden av ett patentskyddat alster som har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av patenthavaren eller med dennes samtycke; i fråga om biologiskt material gäller detta även utnyttjanden i form av reproduktion eller mångfaldigande av alster när reproduktionen eller mångfaldigandet är ett nödvändigt led i den användning för vilken det biologiska materialet har förts ut på marknaden, under förutsättning att det erhållna alstret inte senare används för ytterligare reproduktion eller mångfaldigande,

3. utnyttjanden av en uppfinning för experiment som avser själva uppfinningen,

4. studier, prövningar, undersökningar och praktiska åtgärder som hänför sig till ett referensläkemedel, i den utsträckning dessa är nödvändiga för att få ett godkännande för försäljning av ett läkemedel med tillämpning av 4 kap. 13 § läkemedelslagen (2015:315) eller i andra förfaranden för godkännande som baseras på artikel 10.1-10.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG, eller artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009,

eller artikel 13.2-13.5 i direktiv 2001/82/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/28/EG,

5. beredningar på apotek av läkemedel enligt läkares förskrivning i enskilt fall eller åtgärder med läkemedel som har beretts i sådana fall. Lag (2015:317).

3 a § Den ensamrätt som ett patent ger för ett biologiskt material, som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper, omfattar allt biologiskt material i identisk eller differentierad form med dessa egenskaper som erhålls ur det biologiska materialet genom reproduktion eller mångfaldigande.

Den ensamrätt som ett patent ger för ett förfarande som gör det möjligt att framställa ett biologiskt material, som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper, omfattar, förutom det biologiska material med dessa egenskaper som direkt framställs genom detta förfarande, allt annat biologiskt material i identisk eller differentierad form med samma egenskaper som genom reproduktion eller mångfaldigande erhålls från det först framställda biologiska materialet.

Den ensamrätt som ett patent ger för ett alster som innehåller eller består av genetisk information omfattar, med undantag för sådant som enligt 1 b § första stycket inte kan utgöra en patenterbar uppfinning, allt material i vilket alstret införlivas och i vilket den genetiska informationen innefattas och utövar sin funktion. Lag (2004:159).

3 b § Överlåter patenthavaren eller någon med dennes samtycke vegetabiliskt reproduktionsmaterial till en jordbrukare för att utnyttjas i jordbruket, får jordbrukaren, utan hinder av 3 och 3 a §§, använda skörden för reproduktion eller mångfaldigande i det egna jordbruket. Omfattningen av och villkoren för detta undantag från patenthavarens ensamrätt framgår av artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt⁵ och av de tillämpningsföreskrifter som har meddelats med stöd av artikeln.

Överlåter patenthavaren eller någon med dennes samtycke avelsdjur eller annat animaliskt reproduktionsmaterial till en jordbrukare, får denne, utan hinder av 3 och 3 a §§, använda djuret eller det andra materialet för jordbruksändamål i sin jordbruksverksamhet. Jordbrukaren får dock inte sälja skyddade djur eller annat material inom ramen för eller i syfte att bedriva yrkesmässig reproduktionsverksamhet.

Jordbrukarens rätt enligt andra stycket får inte utövas i vidare omfattning än vad som är skäligt med hänsyn till jordbrukarens behov och patenthavarens intressen. Lag (2004:159).

4 § Den som utnyttjade uppfinning yrkesmässigt här i riket när ansökan om patent därå gjordes må utan hinder av patentet fortsätta utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art, om utnyttjandet icke innefattade uppenbart missbruk i förhållande till patentsökanden eller någon från vilken denne härleder sin rätt. Sådan rätt till utnyttjande tillkommer under motsvarande förutsättningar även den som vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket.

Rätt enligt första stycket må övergå till annan endast tillsammans med rörelse, vari den uppkommit eller utnyttjandet avsetts skola ske.

5 § Utan hinder av patent må uppfinningen utnyttjas på utländskt fartyg, luftfartyg eller annat utländskt samfärdsmedel för dess behov, när det tillfälligt inkommer till riket vid regelbunden trafik eller eljest.

Regeringen äger förordna, att reservdelar och tillbehör till luftfartyg utan hinder av patent må införas till riket och användas här för reparation av luftfartyg, hemmahörande i främmande stat i vilken motsvarande förmåner medgivas för svenska luftfartyg. Lag (1977:700).

5 a § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/

När den domstol som avses i 93 a § prövar mål om europeiska patent som avses i 80 § tredje stycket, gäller artiklarna 25-30 i avtalet om en enhetlig patentdomstol som lag här i landet i fråga om vilka handlingar som omfattas av ensamrätten och ensamrättens begränsningar. Artiklarna gäller i originaltexternas lydelse. Originaltexterna har samma giltighet.

Artiklarna 25-30 i originaltext finns tillsammans med en svensk översättning som en bilaga till denna lag.
Lag (2014:434).

6 § En ansökan om patent på en uppfinning, som inom tolv månader före ingivningsdagen enligt 8 c eller 8 d § har angetts i en tidigare ansökan om patent i Sverige, ska vid tillämpningen av 2 § första, andra och fjärde styckena samt 4 § anses gjord samtidigt med den tidigare ansökan, om sökanden begär det i enlighet med 6 a-6 e §§ (prioritet). Detsamma gäller en ansökan om patent på en uppfinning, som inom tolv månader före ingivningsdagen har angetts i en tidigare ansökan om patent, uppfinnarcertifikat eller skydd som nyttighetsmodell antingen i en främmande stat som är ansluten till Pariskonventionen den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten (SÖ 1970:60), eller i en stat som är ansluten eller ett område som är anslutet till avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO). Sådan prioritet får åtnjutas också från en ansökan om skydd som avser någon annan stat eller något annat område, om motsvarande prioritet från en svensk patentansökan medges där den tidigare ansökan gjorts och om där gällande lagstiftning i huvudsak överensstämmer med Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten. Lag (2014:289).

6 a § Om sökanden vill begära prioritet från en tidigare ansökan, ska begäran ges in inom 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande eller, om den tidpunkten infaller senare, inom fyra månader från ingivningsdagen enligt 8 c eller 8 d § för den senaste ansökan. När prioritet begärs ska sökanden lämna uppgifter om var och när den åberopade ansökan gjordes samt, om denna är en internationell ansökan, vilken mottagande myndighet den gavs in till. Sökanden ska också, så snart som möjligt, uppge numret på den tidigare ansökan.

Sökanden får inom den tid och under de förutsättningar som anges i första stycket göra en ändring i en begäran om prioritet genom en anmälan om detta till patentmyndigheten. Om ändringen innebär att ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande blir en tidigare dag än den ursprungligen åberopade ingivningsdagen, ska den nya ingivningsdagen gälla vid tillämpningen av första stycket.

Om det är fråga om en internationell patentansökan enligt 3 kap., ska prioritet begäras i ansökan eller inom den tid som anges i fjärde stycket. Sökanden ska samtidigt lämna uppgifter om var och när den åberopade ansökan gjordes och dess nummer samt, om denna är en internationell ansökan, vilken mottagande myndighet den gavs in till.

För en sådan ansökan som avses i tredje stycket gäller att sökanden får göra en ändring i en begäran om prioritet genom en anmälan om detta till den mottagande myndigheten eller den internationella byrån som anges i 35 §. Om ändringen innebär att sökanden begär prioritet från en annan ansökan än den som ursprungligen åberopats, ska sökanden i anmälan lämna de uppgifter om ansökan som anges i tredje stycket. En sådan anmälan ska ges in inom 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande. Om ändringen innebär att ingivningsdagen blir en tidigare dag än den ursprungligen åberopade ingivningsdagen, ska anmälan göras inom 16 månader från den nya ingivningsdagen. Sökanden har dock alltid möjlighet att göra en anmälan om ändring inom fyra månader från den internationella ingivningsdagen.

Om flera uppfinningar är beskrivna i grundhandlingarna och ansökan delas enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 11 §, ska en begäran om prioritet för den ursprungliga ansökan också gälla för en ny ansökan som uppkommer genom delningen.

En begäran eller anmälan enligt första-fjärde styckena får inte göras, om sökanden begärt tidigare offentliggörande enligt 22 § tredje stycket. Lag (2014:289).

6 b § En sökande som har begärt prioritet ska inom 16 månader från den dag från vilken prioritet begärs ge in följande handlingar till patentmyndigheten i fråga om den tidigare ansökan.

1. Ett bevis om sökandens namn och om ingivningsdagen utfärdad av den myndighet som har mottagit ansökan.
2. En av samma myndighet bestyrkt kopia av ansökan.

Om beviset eller kopian inte har kommit in inom den tid som anges i första stycket, ska patentmyndigheten underrätta sökanden och ge denne möjlighet att ge in handlingarna inom två månader från dagen för underrättelsen.

Beviset eller kopian behöver inte ges in, om den tidigare ansökan har getts in till patentmyndigheten. Lag (2014:434).

6 c § Om det är fråga om en internationell patentansökan enligt 3 kap., gäller andra-fjärde styckena såvitt avser en sökandes skyldigheter enligt 6 b §.

Sökanden skall ge in det bevis som avses i 6 b § första stycket 1 endast om patentmyndigheten förelägger sökanden att göra det.

Sökanden får i stället enligt regel 17.1 i tillämpningsföreskrifterna till den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete ge in kopian av den tidigare ansökan till den i 35 § angivna internationella byrån eller till den mottagande myndigheten, eller begära att den överförs till den internationella byrån enligt samma regel.

Om en kopia av den tidigare ansökan har kommit in till den internationella byrån enligt den regel som anges i tredje stycket, får patentmyndigheten kräva en kopia och en översättning av en sådan kopia endast i enlighet med regel 17.2 i de tillämpningsföreskrifter som anges i tredje stycket. Lag (2007:516).

6 d § Prioritet kan grundas endast på den första ansökan som uppfinningen har angetts i.

Om den som har gjort den första ansökan eller hans eller hennes rättsinnehavare senare till samma myndighet har gett in en ansökan som avser samma uppfinning, får den senare ansökan åberopas som prioritetsgrundande. Detta gäller dock bara om den tidigare ansökan när den senare ansökan ges in

1. har återkallats, avskrivits eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig och
2. inte kvarlämnar någon rätt som grundas på den eller har utgjort grund för någon rätt till prioritet.

Om någon har fått prioritet på grund av en senare ansökan enligt andra stycket, får den tidigare ansökan inte längre åberopas som grund för prioritet. Lag (2007:516).

6 e § En sökande kan få prioritet för en del av en ansökan.

Prioritet kan för en och samma ansökan åberopas från flera tidigare ansökningar. Detta gäller även om de tidigare ansökningarna avser olika länder. Lag (2000:1158).

6 f § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, patentmyndigheten föreskriver

1. i vilken form en begäran om prioritet skall framställas,
2. i vilken form bevis och kopior som avses i 6 b § skall ges in.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, patentmyndigheten får föreskriva om undantag i vissa fall från skyldigheten enligt 6 b-6 c §§ att ge in bevis och kopior. Lag (2000:1158).

6 g § Om föreskrifterna i 6 a-6 e §§ inte iakttas, gäller inte rätten till prioritet. Lag (2000:1158).

2 Kap. Handläggning av svenska patentärenden

7 § Med patentmyndigheten avses i denna lag patentmyndigheten här i riket, om ej annat sägs. Patentmyndigheten här i riket är patent- och registreringsverket. Lag (1978:149).

8 § En ansökan om patent ska göras hos patentmyndigheten eller, i fall som avses i 3 kap., hos patentmyndigheten i en främmande stat eller hos en internationell organisation.

Ansökan ska innehålla en beskrivning av uppfinningen, innefattande även ritningar om sådana behövs, samt bestämda uppgifter om det som söks skyddat genom patentet (patentkrav). Den omständigheten att uppfinningen avser en kemisk förening medför inte att en bestämd användning måste anges i patentkravet. Ansökan ska innehålla uppgift om hur uppfinningen kan tillgodogöras industriellt, om det inte följer av uppfinningens art. Om uppfinningen avser en gensekvens eller delsekvens av en gen, ska det dock alltid anges i ansökan hur uppfinningen kan tillgodogöras industriellt. Beskrivningen av uppfinningen ska vara så tydlig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen. En uppfinning som avser ett biologiskt material eller innebär användning av ett sådant material ska i de fall som anges i 8 b § anses tillräckligt tydligt angiven endast om dessutom villkoren i den paragrafen är uppfyllda.

Ansökan ska dessutom innehålla ett sammandrag av beskrivningen och patentkraven. Sammandraget är endast avsett att ge teknisk information om innehållet i patentansökan och får inte tillmätas betydelse i något annat avseende.

Sökanden ska lämna uppgift om uppfinnarens namn och adress i ansökan. Om patent söks av någon annan än uppfinnaren, ska sökanden ange grunden för sin rätt till uppfinningen i ansökan. Patentmyndigheten ska godta uppgiften, om det inte finns särskild anledning att ifrågasätta att den är riktig. Patentmyndigheten ska sända en underrättelse om ansökan till den som sökanden angett som uppfinnare, om inte detta är uppenbart obehövligt.

Sökanden ska betala en ansökningsavgift. För ansökan ska sökanden också betala en årsavgift för varje avgiftsår som börjar innan ansökan slutligt har avgjorts.

Ett avgiftsår enligt denna lag omfattar ett år och räknas från ingivningsdagen enligt 8 c eller 8 d § och därefter från motsvarande dag efter kalendern. Lag (2014:289).

8 a § Beskrivning, patentkrav och sammandrag i en patentansökan ska vara skrivna på svenska eller engelska, om inte något annat följer av förordning.

I ansökan ska det anges om patent ska meddelas i svensk eller engelsk lydelse. Lag (2014:289).

8 b § Om en uppfinning avser ett biologiskt material som varken är allmänt tillgängligt eller i ansökningshandlingarna kan

beskrivas så att en fackman med ledning av dessa kan utöva uppfinningen, eller om uppfinningen innebär användning av ett sådant material, skall det biologiska materialet deponeras senast den dag då ansökan görs. Det biologiska materialet skall därefter fortlöpande finnas deponerat så att den som enligt denna lag är berättigad att få prov från materialet kan få sitt prov levererat i Sverige. Regeringen föreskriver var depositioner får göras.

Upphör ett deponerat biologiskt material att vara livsdugligt eller kan av annan orsak prov inte tillhandahållas från materialet, får det ersättas med en ny deposition av samma biologiska material inom den tid och i den ordning som regeringen föreskriver. Har så skett, skall den nya depositionen anses gjord redan den dag då den tidigare depositionen gjordes. Lag (2014:289).

8 c § Ingivningsdagen för en patentansökan är den dag då följande uppgifter getts in:

1. en uttrycklig eller underförstådd uppgift om att det som getts in är en ansökan om patent,
2. uppgifter som gör det möjligt för patentmyndigheten att avgöra vem sökanden är och att kontakta denne, och
3. något som framstår som
  - a) en beskrivning av uppfinningen eller
  - b) ritningar som avser uppfinningen, eller
4. en hänvisning till en tidigare gjord patentansökan och, om denna ansökan inte gjorts till patentmyndigheten, en kopia av ansökan samt uppgift om dess ingivningsdag, nummer och vilken patentmyndighet den har getts in till.

Om kraven för att besluta en ingivningsdag enligt första stycket inte är uppfyllda och patentmyndigheten har uppgifter som gör det möjligt att kontakta sökanden, ska patentmyndigheten utan dröjsmål förelägga sökanden att avhjälpa bristerna inom två månader från dagen för föreläggandet.

Om bristerna inte har avhjulpts inom den förelagda tiden, ska någon patentansökan inte anses ingiven och ärendet avskrivs. Detsamma gäller om ett föreläggande inte har kunnat ges och bristerna inte har avhjulpts inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt första stycket gavs in. Upplysning om konsekvenserna av att bristerna inte avhjulpts ska lämnas i föreläggandet.

Om bristerna har avhjulpts inom den tid som anges i tredje stycket, ska som ingivningsdag för patentansökan gälla den dag då samtliga brister har avhjulpts, om något annat inte följer av 8 d §. Lag (2014:289).

8 d § Om patentmyndigheten vid prövningen enligt 8 c § finner att det saknas en del av beskrivningen eller en ritning till vilken det hänvisas i beskrivningen eller patentkraven, ska sökanden föreläggas att komplettera handlingarna inom två månader från dagen för föreläggandet. Om en komplettering med sådana utelämnade delar sker inom den förelagda tiden, ska som ingivningsdag gälla den senare dag då kompletteringen gjorts, om inte något annat följer av andra och tredje styckena. Detsamma gäller om ett föreläggande inte har getts och en komplettering gjorts inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt 8 c § första stycket gavs in.

Om kompletterade delar av en ansökan återtas inom en månad från det de gavs in i enlighet med första stycket, ska den ursprungliga ingivningsdagen för ansökan gälla.

Om kompletterade delar av en ansökan har getts in i enlighet

med första stycket, ska den ursprungliga ingivningsdagen gälla, om

1. prioritet från en tidigare ansökan återopas och de kompletterande delarna i sin helhet framgår av den tidigare ansökan och

2. sökanden begär det och han eller hon ger in en kopia av den tidigare ansökan inom den tid som anges i första stycket.

En kopia som avses i tredje stycket 2 behöver inte ges in, om den tidigare ansökan har getts in till patentmyndigheten. Lag (2014:289).

9 § Om sökanden begär det och erlägger särskild avgift, skall patentmyndigheten på de villkor regeringen bestämmer låta ansökningen bli föremål för sådan nyhetsgranskning vid internationell nyhetsgranskningsmyndighet som avses i artikel 15.5 i den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete.

10 § I samma ansökan må icke sökas patent på två eller flera uppfinningar, som äro oberoende av varandra.

11 § Sökes patent på uppfinning som framgår av tidigare av sökanden ingiven patentansökan vilken icke slutligt avgjorts, skall den senare ansökningen på de villkor regeringen bestämmer anses gjord vid den tidpunkt då de handlingar av vilka uppfinningen framgår inkommo till patentmyndigheten, om sökanden yrkar det. Lag (1977:700).

12 § Patentmyndigheten får förelägga en sökande som inte har hemvist i Sverige att för sig ställa ett ombud med behörighet att ta emot delgivning i ärendet och med hemvist här i landet, samt att anmäla ombudet hos myndigheten. Om sökanden inte följer föreläggandet, får delgivning ske genom att handlingen sänds med posten till sökanden under dennes senaste kända adress. Delgivning skall anses ha skett när detta har blivit fullgjort. Lag (2000:1158).

13 § En ansökan om patent får inte ändras så, att patent söks på något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen. Lag (2007:516).

14 § Har upphävts genom lag (2007:516).

15 § Om sökanden, i andra fall än som avses i 8 c och 8 d §§, inte har följt vad som är föreskrivet om ansökan eller om patentmyndigheten finner att det finns något annat som hindrar bifall till ansökan, ska sökanden föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller vidta rättelse. I sammandraget får patentmyndigheten dock, utan att höra sökanden, göra de ändringar som den finner nödvändiga.

Om sökanden inte inom förelagd tid kommer in med yttrande eller vidtar åtgärd för att avhjälpa anmärkt brist, ska ansökan avskrivnas. En upplysning om detta ska lämnas i föreläggandet.

En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av förelagd tid kommer in med yttrande eller vidtar åtgärd för att avhjälpa bristerna och inom samma tid betalar en återupptagningsavgift.

Om sökanden inte betalar årsavgift enligt 8, 41 och 42 §§, ska ansökan avskrivnas utan föregående föreläggande. En ansökan som har avskrivits på denna grund får inte återupptas. Lag (2014:289).

16 § Föreligger även efter det yttrande avgivits hinder för bifall till ansökningen och har sökanden haft tillfälle att yttra sig över hindret, skall ansökningen avslås, om anledning ej förekommer att ge sökanden nytt föreläggande.

17 § Påstår någon inför patentmyndigheten bättre rätt till uppfinningen

än sökanden och finnes saken tveksam, må patentmyndigheten förelägga honom att väcka talan vid domstol inom viss tid vid äventyr att påståendet lämnas utan avseende vid patentansökningens fortsatta prövning.

Är tvist om bättre rätt till uppfinningen anhängig vid domstol, må patentansökningen förklaras vilande i avbidan på att målet slutligt avgöres.

18 § Visar någon inför patentmyndigheten att han äger bättre rätt till uppfinningen än sökanden, skall patentmyndigheten överföra ansökningen på honom, om han yrkar det. Den som får patentansökan överförd på sig skall erlägga ny ansökningsavgift.

Yrkas överföring, må ansökningen icke avskrivas, avslås eller bifallas förrän yrkandet slutligt prövats.

19 § Om ansökan är fullständig och det inte finns hinder mot patent, ska patentmyndigheten underrätta sökanden om att patent kan meddelas.

Inom två månader från dagen för underrättelsen ska sökanden betala en fastställd meddelandeavgift och, om patentkraven är skrivna på engelska, ge in en översättning till svenska av patentkraven. Om detta inte sker, ska ansökan avskrivas. En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av de två månaderna fullgör sina skyldigheter och dessutom betalar en fastställd återupptagningsavgift.

Söks patent av en uppfinnare som har avsevärda svårigheter att betala meddelandeavgiften, får patentmyndigheten befria sökanden från denna, om sökanden skriftligen begär det inom två månader från dagen för underrättelsen. Om patentmyndigheten avslår uppfinnarens begäran, ska en avgift som betalas inom två månader därefter anses betald i rätt tid. Lag (2014:289).

20 § Om sökanden har fullgjort vad som krävs enligt 19 § och det fortfarande inte finns hinder mot patent, skall patentmyndigheten bifalla ansökningen. Beslutet skall kungöras.

När beslutet att bifalla patentansökningen har kungjorts, är ett patent meddelat. Ett meddelat patent skall antecknas i patentregistret som förs av patentmyndigheten. Ett patentbrev skall också utfärdas.

Sedan patentet har meddelats får patentkraven inte ändras så att patentskyddets omfattning utvidgas. Lag (1993:1406).

21 § Från och med den dag då patentet meddelas ska en patentskrift finnas tillgänglig hos patentmyndigheten. Patentskriften ska innehålla beskrivning, patentkrav och sammandrag samt uppgift om patenthavaren och uppfinnaren.

Om patentkraven är skrivna på engelska, ska en översättning av dessa till svenska biläggas patentskriften. Det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller. Lag (2014:289).

22 § Från och med den dag då patentet meddelas ska handlingarna i ärendet hållas tillgängliga för var och en.

Efter 18 månader från den dag då patentansökan gjordes, eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioriteten begärs, ska handlingarna, om de inte redan har gjorts tillgängliga enligt första stycket, hållas tillgängliga för var och en. Om ansökan har avskrivits eller avslagits, ska handlingarna dock hållas tillgängliga endast om sökanden begär att ansökan återupptas, överklagar eller gör en framställning enligt 72 eller 73 §.

På begäran av sökanden ska handlingarna hållas tillgängliga tidigare än vad som följer av första och andra styckena.

Om patentkraven är skrivna på engelska och en översättning av dessa till svenska har getts in i ärendet ska det, när handlingarna hålls tillgängliga enligt andra eller tredje stycket, anges på översättningen att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

När handlingarna blir tillgängliga enligt andra eller tredje stycket, ska det kungöras. Om en översättning som avses i fjärde stycket ges in efter det att kungörelse har skett, ska en särskild kungörelse angående översättningen utfärdas om sökanden betalar fastställd avgift för detta.

Innehåller en handling en företagshemlighet och rör den inte en uppfinning på vilken patent söks eller har meddelats, får patentmyndigheten på yrkande besluta, om det finns särskilda skäl för det, att handlingen inte får lämnas ut. Om ett sådant yrkande har framställts, får handlingen inte lämnas ut förrän yrkandet har ogillats genom ett beslut som har vunnit laga kraft.

Om ett biologiskt material har deponerats enligt 8 b §, har var och en, med de begränsningar som föreskrivs i detta och följande stycken, rätt att få prov från materialet sedan handlingarna har blivit allmänt tillgängliga enligt första, andra eller tredje stycket. Detta gäller oavsett om patentet har upphört eller förklarats ogiltigt. Prov får inte lämnas ut till någon som till följd av föreskrift i lag eller annan författning inte får ta befattning med det deponerade materialet. Prov får inte heller lämnas ut till någon vars befattning med provet kan antas vara förbunden med en påtaglig risk med hänsyn till materialets skadebringande egenskaper.

Till dess att patent har meddelats eller patentansökan har avgjorts slutligt utan att ha lett till patent gäller att prov från en deposition får lämnas endast till en särskild sakkunnig, om sökanden begär det. Om patentansökan avslås eller återkallas, gäller motsvarande under en period av 20 år från den dag ansökan lämnades in. Regeringen meddelar föreskrifter om inom vilken tid en begäran om begränsning får göras och vem som får anlitas som sakkunnig av den som vill få prov.

Den som vill få ett prov ska begära det skriftligen hos patentmyndigheten och lämna en förbindelse med det innehåll som regeringen föreskriver för att förebygga missbruk av provet. Om ett prov får lämnas ut endast till en särskild sakkunnig, ska förbindelsen i stället lämnas av denne. Lag (2014:289).

23 § Om patentmyndigheten avskriver eller avslår en ansökan som har blivit tillgänglig för var och en, skall beslutet kungöras när det har vunnit laga kraft. Lag (1993:1406).

24 § Andra än patenthavaren får göra invändning mot ett meddelat patent. En invändning ska göras skriftligen hos patentmyndigheten inom nio månader från den dag då patentet meddelades.

Patentmyndigheten ska underrätta patenthavaren om invändningen och ge denne tillfälle att yttra sig.

Om patentet meddelats med beskrivning, patentkrav och sammandrag skrivna på engelska, får patentmyndigheten förelägga patenthavaren att ge in en översättning av beskrivningen och sammandraget till svenska. Föreläggandet ska ges vid påföljd att patentmyndigheten annars kan låta göra en sådan översättning på patenthavarens bekostnad.

Om invändningen återkallas, får invändningsförfarandet ändå fullföljas om det finns särskilda skäl. Lag (2014:289).

25 § Patentmyndigheten ska efter invändning upphäva patentet,

om det

1. har meddelats trots att villkoren i 1-2 §§ inte är uppfyllda,
2. avser en uppfinning som inte är så tydligt beskriven att en fackman med ledning av beskrivningen kan utöva uppfinningen, eller
3. omfattar något som inte framgick av ansökan när den gjordes.

Patentmyndigheten ska avslå invändningen, om det inte finns något hinder enligt första stycket mot att patentet upprätthålls.

Om patenthavaren under invändningsförfarandet har gjort sådana ändringar att hinder inte finns enligt första stycket mot att patentet upprätthålls i sin ändrade lydelse, ska patentmyndigheten förklara att patentet upprätthålls i den ändrade lydelsen. Om patentkraven är skrivna på engelska, får patentet upprätthållas i ändrad lydelse endast om patenthavaren gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen. Översättningen ska biläggas beslutet och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

När patentmyndighetens beslut om en invändning har vunnit laga kraft, ska det kungöras. Om beslutet innebär att patentet ändras, ska en ny patentskrift finnas tillgänglig hos patentmyndigheten och ett nytt patentbrev utfärdas. Lag (2014:289).

26 § Ett slutligt beslut av patentmyndigheten om en ansökan om patent och ett slutligt beslut enligt 8 c § tredje stycket får överklagas av sökanden. Ett slutligt beslut om en invändning mot patent får överklagas av patenthavaren och invändaren.

Ett beslut genom vilket en begäran om återupptagning enligt 15 § tredje stycket eller 19 § andra stycket har avslagits eller ett yrkande om överföring enligt 18 § har bifallits får överklagas av sökanden. Ett beslut genom vilket ett yrkande om överföring enligt 18 § har avslagits får överklagas av den som har framställt yrkandet.

Ett beslut genom vilket ett yrkande som avses i 22 § sjätte stycket har avslagits får överklagas av den som har framställt yrkandet. Lag (2016:192).

27 § Har upphävts genom lag (2016:192).

3 Kap.

Internationell patentansökan

28 § Med internationell patentansökan avses ansökan som göres enligt den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete.

Internationell patentansökan inges till patentmyndighet eller internationell organisation som enligt konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till denna är behörig att mottaga sådan ansökan (mottagande myndighet). Den svenska patentmyndigheten är mottagande myndighet i enlighet med vad regeringen föreskriver. För internationell patentansökan, som inges till den svenska patentmyndigheten, skall sökanden erlagga fastställd avgift.

Bestämmelserna i 29--38 §§ gälla internationell patentansökan som omfattar Sverige. Sökes genom sådan ansökan europeiskt patent för Sverige, gäller dock 11 kap. Lag (1977:700).

29 § En internationell patentansökan, för vilken den mottagande myndigheten fastställt en internationell ingivningsdag, skall i Sverige ha samma verkan som en svensk patentansökan med samma

ingivningsdag. Det som sägs i 2 § andra stycket andra meningen skall dock gälla endast om ansökan fullföljts enligt 31 §. Lag (2007:516).

30 § Internationell patentansökan skall anses återkallad såvitt avser Sverige i de fall som avses i artikel 24.1. i och ii i konventionen om patentsamarbete.

31 § Om sökanden vill fullfölja en internationell patentansökan i Sverige, ska sökanden inom 31 månader från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet begärs, den dag från vilken prioriteten begärs till patentmyndigheten ge in en översättning till svenska eller engelska av den internationella patentansökan i den omfattning regeringen föreskriver eller, om ansökan är skriven på svenska eller engelska, en kopia av ansökan. Sökanden ska inom samma tid betala en avgift till patentmyndigheten.

Om sökanden har betalat avgift inom den frist som föreskrivs i första stycket, får den översättning eller kopia som krävs ges in inom en ytterligare frist om två månader, förutsatt att en tilläggsavgift betalas inom den senare fristen.

Om sökanden inte följer föreskrifterna i denna paragraf, ska ansökan anses återkallad såvitt avser Sverige. Lag (2014:289).

32 § Har upphävts genom lag (2007:516).

33 § Om en internationell patentansökan har fullföljts enligt 31 §, gäller 2 kap. i fråga om ansökan och dess handläggning, om inte annat sägs i denna paragraf eller i 34-37 §§. Ansökan får endast på framställning av sökanden tas upp till prövning före utgången av den frist som gäller enligt 31 § första stycket.

Ett föreläggande enligt 12 § får inte meddelas före den tidpunkt då patentmyndigheten har rätt att ta upp ansökan till prövning.

Bestämmelserna i 22 § andra och tredje styckena blir tillämpliga redan innan ansökan har fullföljts så snart sökanden har fullgjort sin skyldighet enligt 31 § att ge in en översättning av ansökan eller, om ansökan är skriven på svenska eller engelska, så snart sökanden har gett in en kopia av den till patentmyndigheten.

I fråga om en internationell patentansökan ska vid tillämpning av 48, 56 och 60 §§ vad som där sägs om att handlingarna i ansökningsärendet har blivit tillgängliga enligt 22 § i stället avse att handlingarna har blivit tillgängliga enligt 22 § med iakttagande av tredje stycket.

Om patentansökan uppfyller de krav när det gäller form och innehåll som föreskrivs i konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till denna, ska den godtas i dessa avseenden. Lag (2014:289).

34 § I fråga om en internationell patentansökan får inte patent meddelas eller beslut om avslag fattas förrän efter utgången av den frist som regeringen föreskriver, om inte sökanden samtycker till att ansökningen avgörs innan dess. Lag (1993:1406).

35 § I fråga om en internationell patentansökan får patentmyndigheten inte utan sökandens samtycke meddela patent eller offentliggöra ansökningen förrän Världsorganisationen för den intellektuella äganderättens internationella byrå har publicerat ansökningen eller tjugo månader har förflutit från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioriteten begärs. Lag (1993:1406).

36 § Om en del av en internationell patentansökan inte har varit föremål för internationell nyhetsgranskning eller internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund

av att ansökningen har bedömts omfatta av varandra oberoende uppfinningar och att sökanden inte inom föreskriven tid har betalat tilläggsavgift enligt konventionen om patentsamarbete, ska patentmyndigheten pröva om bedömningen var riktig. Om patentmyndigheten finner att bedömningen var riktig, ska den del av ansökningen som inte har varit föremål för sådan granskning eller prövning anses återkallad hos patentmyndigheten, om inte sökanden betalar föreskriven avgift till myndigheten inom två månader från det att myndigheten sände en underrättelse till honom eller henne om sitt ställningstagande. Om patentmyndigheten finner att bedömningen inte var riktig, ska myndigheten fortsätta handläggningen av ansökningen i dess helhet.

Ett beslut enligt första stycket genom vilket patentmyndigheten har funnit att en patentansökan omfattar av varandra oberoende uppfinningar får överklagas av sökanden.

Om domstolen finner att patentmyndighetens beslut är riktigt, räknas fristen för att betala en sådan avgift som avses i första stycket andra meningen från det att patentmyndigheten sände en underrättelse till sökanden om att domstolens beslut har fått laga kraft. Lag (2016:192).

37 § Har del av internationell patentansökan icke varit föremål för internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund av att sökanden inskränkt patentkraven efter anmodan av myndighet för sådan prövning att antingen inskränka kraven eller betala tilläggsavgifter, skall den icke prövade delen av ansökningen anses återkallad hos patentmyndigheten, om ej sökanden erlägger föreskriven avgift till myndigheten inom två månader från det myndigheten avsände underrättelse till honom om vad sålunda gäller.

38 § Har mottagande myndighet vägrat att fastställa internationell ingivningsdag för internationell patentansökan eller förklarat, att ansökningen skall anses återkallad eller att yrkande om att ansökningen skall omfatta Sverige skall anses återkallat, skall patentmyndigheten på begäran av sökanden pröva om detta beslut var riktigt. Detsamma skall gälla i fråga om beslut av internationella byrån att ansökningen skall anses återkallad.

Begäran om prövning enligt första stycket skall framställas till internationella byrån inom den frist som regeringen föreskriver. Sökanden skall inom samma tid till patentmyndigheten inge översättning av ansökningen i den omfattning regeringen förordnar samt erlägga fastställd ansökningsavgift.

Finner patentmyndigheten att den mottagande myndighetens eller internationella byråns beslut ej var riktigt, skall patentmyndigheten handlägga ansökningen enligt 2 kap. Har internationell ingivningsdag ej fastställts av mottagande myndighet, skall ansökningen anses gjord den dag som patentmyndigheten finner borde ha fastställts såsom internationell ingivningsdag. Uppfyller ansökningen de krav rörande form och innehåll som föreskrivas i konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till denna, skall den godtagas i dessa avseenden.

Bestämmelsen i 2 § andra stycket andra punkten äger tillämpning på ansökan som upptagits till handläggning enligt tredje stycket, om ansökningen blir allmänt tillgänglig enligt 22 §. Lag (1983:433).

4 Kap.

Patents omfattning och giltighetstid

39 § Patentskyddets omfattning bestäms av patentkraven. För förståelse av patentkraven må ledning hämtas från beskrivningen.

40 § Ett meddelat patent kan upprätthållas intill dess tjugo år har förflutit från den dag då patentansökningen gjordes.

För ett patent skall betalas fastställd årsavgift för varje avgiftsår som börjar efter meddelandet. Om patentet har meddelats innan årsavgifter för patentansökningen har börjat förfalla enligt 41 §,

skall dock patenthavaren, när årsavgift för patentet för första gången förfaller till betalning, betala årsavgift också för avgiftsår som har börjat före patentmeddelandet.

Bestämmelser om tilläggsskydd finns i 13 kap. Lag (1996:889).

4 a kap. Patentbegränsning m.m.

40 a § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
En patenthavare får hos patentmyndigheten begära

1. att ett eller flera patentkrav och, om det behövs, beskrivningen ändras så att patentskyddets omfattning begränsas (patentbegränsning), eller

2. att patentet upphävs.

Om patentkraven är skrivna på engelska, ska patenthavaren vid en begäran enligt första stycket 1 ge in en översättning till svenska av patentkraven i den lydelse som begärs.

En begäran enligt första stycket ska avslås om det vid tidpunkten för begäran pågår ett invändningsförfarande enligt 24 § eller enligt artikel 99 i den i München den 5 oktober 1973 avslutade konventionen om meddelande av europeiska patent (den europeiska patentkonventionen) eller ett mål om ogiltighet enligt 52 § som avser patentet. Om patenthavaren har begärt eller begär att patentet ska begränsas eller upphävas enligt artikel 105 a i den europeiska patentkonventionen, ska en begäran enligt första stycket förklaras vilande tills det europeiska patentverket meddelat slutligt beslut i frågan.

En begäran enligt första stycket får inte utan berörda rättighetshavares samtycke bifallas så länge patentet är utmätt, belagt med kvarstad, taget i anspråk genom betalningssäkring eller en tvist om överföring av patentet pågår vid en domstol.

För en begäran enligt första stycket ska patenthavaren betala en särskild avgift. Lag (2014:289).

40 a § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
En patenthavare får hos patentmyndigheten begära

1. att ett eller flera patentkrav och, om det behövs, beskrivningen ändras så att patentskyddets omfattning begränsas (patentbegränsning), eller

2. att patentet upphävs.

Om patentkraven är skrivna på engelska, ska patenthavaren vid en begäran enligt första stycket 1 ge in en översättning till svenska av patentkraven i den lydelse som begärs.

En begäran enligt första stycket ska avslås om det vid tidpunkten för begäran pågår ett invändningsförfarande enligt 24 § eller enligt artikel 99 i den i München den 5 oktober 1973 avslutade konventionen om meddelande av europeiska patent (den europeiska patentkonventionen) eller ett mål om ogiltighet enligt 52 § som avser patentet. Om patenthavaren har begärt eller begär att patentet ska begränsas eller upphävas enligt artikel 105 a i den europeiska patentkonventionen, ska en begäran enligt första stycket förklaras vilande tills det europeiska patentverket meddelat slutligt beslut i frågan.

En begäran enligt första stycket får inte utan berörda rättighetshavares samtycke bifallas så länge patentet är utmätt, belagt med kvarstad, taget i anspråk genom betalningssäkring eller en tvist om överföring av patentet pågår vid en domstol.

För en begäran enligt första stycket ska patenthavaren betala

en särskild avgift.

Paragrafen gäller inte i fråga om europeiska patent som avses i 80 § tredje stycket. Den tillämpas dock i fråga om tilläggskydd som avses i 105 §, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan. Lag (2014:434).

40 b § Om patenthavaren inte har följt bestämmelserna i 40 a § eller om en begäran om patentbegränsning inte är förenlig med bestämmelserna i 52 § första stycket 2-4 om ogiltighet, skall patenthavaren föreläggas att inom en viss tid vidta rättelse.

Om patenthavaren inte hörs av eller om begäran även efter det att patenthavaren har yttrat sig inte kan bifallas, skall begäran avslås, om

1. patenthavaren har haft tillfälle att yttra sig över hindret och

2. det inte finns anledning att ge patenthavaren ett nytt föreläggande. Lag (2007:516).

40 c § Om patentmyndigheten finner att det inte finns några hinder för att bifalla en begäran enligt 40 a §, ska patentet begränsas eller upphävas i enlighet med begäran. En översättning som avses i 40 a § andra stycket ska biläggas beslutet och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller. Patentmyndigheten ska kungöra beslutet. Om patentet har begränsats, ska patentmyndigheten utfärda ett nytt patentbrev och hålla en ny patentskrift tillgänglig.

Patentmyndighetens beslut har verkan från ingivningsdagen för patentansökan. Lag (2014:289).

40 d § I mål om patentintrång eller patents ogiltighet är patenthavaren skyldig att informera domstolen om att en begäran om begränsning eller upphävande av patentet har gjorts. Lag (2007:516).

5 Kap.

Betalning av årsavgifter

41 § Årsavgiften förfaller till betalning sista dagen i den kalendermånad under vilken avgiftsåret börjar. Årsavgifterna för de två första avgiftsåren förfaller dock först samtidigt med avgiften för det tredje avgiftsåret. Årsavgifter får inte erläggas tidigare än sex månader innan de förfaller till betalning.

För en sådan senare ansökan som avses i 11 § förfaller årsavgifterna för avgiftsår, som har börjat före den dag då den senare ansökningen tillkom eller som börjar inom två månader från den dagen, inte i något fall förrän två månader har förflutit från nämnda dag. För en internationell patentansökan förfaller årsavgifterna för avgiftsår, som har börjat före den dag då ansökningen fullföljdes enligt 31 § eller upptogs till behandling enligt 38 § eller som börjar inom två månader från den dagen, inte i något fall förrän två månader har förflutit från den dag då ansökningen fullföljdes eller upptogs till behandling.

Årsavgift får, med den förhöjning som har fastställts, erläggas inom sex månader efter det den förföll till betalning. Lag (1983:433).

42 § Är uppfinnaren sökande eller innehavare av patentet och har han avsevärd svårighet att erlägga årsavgifterna, får patentmyndigheten medge honom anstånd med betalningen, om han gör framställning därom senast när årsavgifterna första gången förfaller till betalning. Anstånd får medges med upp till tre år i sänder, dock längst till dess tre år har förflutit från patentmeddelandet. Framställning om förlängt anstånd skall göras innan meddelat anstånd har gått ut.

Avslås en framställning om anstånd eller förlängt anstånd, skall avgift som erläggs inom två månader därefter anses erlagd i rätt tid.

Årsavgifter, med vilkas erläggande anstånd medgivits enligt första stycket, får med samma förhöjning som avses i 41 § tredje stycket erläggas inom sex månader efter den tidpunkt till vilken anstånd har erhållits. Lag (1983:433).

6 Kap.

Licens, överlåtelse m. m.

43 § Har patenthavaren medgivit annan rätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen (licens), äger denne överlåta sin rätt vidare endast om avtal träffats därom.

44 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Har patent övergått på annan eller licens upplåtits, skall på begäran anteckning därom göras i patentregistret.

Visas att i registret antecknad licens upphört att gälla, skall anteckningen om licensen avföras.

Bestämmelserna i första och andra styckena äga motsvarande tillämpning beträffande tvångslicens och rätt som avses i 53 § andra stycket.

I mål eller ärende angående patent anses den som patenthavare, vilken senast blivit införd i patentregistret i sådan egenskap.

44 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Om ett patent gått över på någon annan eller en licens upplåtits, ska detta på begäran antecknas i patentregistret.

Om det visas att en i registret antecknad licens upphört att gälla, ska anteckningen om licensen tas bort.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om en rätt som avses i 53 § andra stycket och en tvångslicens, dock inte en tvångslicens att utnyttja en uppfinning som skyddas av ett europeiskt patent som avses i 80 § tredje stycket.

I ett mål eller ärende om patent ska den som senast införts som patenthavare i patentregistret anses vara patenthavare. Lag (2016:726).

45 § En tvångslicens för att utöva en uppfinning i Sverige får meddelas om

1. det har gått tre år från det att patentet meddelades och fyra år från det att patentansökan gjordes,
2. uppfinningen inte utövas i skälig utsträckning i Sverige, samt
3. det saknas godtagbar anledning till att uppfinningen inte utövas.

Vid tillämpning av första stycket 2 jämföras med utövning av en uppfinning införelse av uppfinningen till Sverige från en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en stat som är ansluten till eller ett område som är anslutet till avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO). Lag (2004:159).

46 § En innehavare av ett patent på en uppfinning, vars utnyttjande är beroende av ett patent som tillhör någon annan, kan få en tvångslicens att utnyttja den uppfinning som skyddas av det andra patentet. En sådan licens meddelas endast om sökanden visar att den först nämnda uppfinningen utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till den andra uppfinningen.

Om en tvångslicens meddelas enligt första stycket har innehavaren av det patent i vilket tvångslicens meddelas rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja den andra uppfinningen. Lag (2004:159).

46 a § En växtförädlare som inte kan få eller utnyttja en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt utan att göra intrång i ett tidigare meddelat patent kan få en tvångslicens att utnyttja den uppfinning som skyddas av patentet, om en sådan licens är nödvändig för att växtsorten skall kunna utnyttjas. En sådan licens meddelas endast om sökanden visar att växtsorten utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till uppfinningen.

Om en patenthavare får en tvångslicens i en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt har innehavaren av växtförädlarrätten rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja patenthavarens uppfinning.

Bestämmelser om möjlighet för innehavare av ett patent på en bioteknisk uppfinning att under vissa förutsättningar få en tvångslicens att utnyttja en skyddad växtsort finns i 7 kap. 3 a § växtförädlarrättslagen (1997:306) och, vad gäller en gemenskapens växtförädlarrätt, i artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt. Lag (2007:516).

47 § Om hänsyn till allmänt intresse av synnerlig vikt kräver det, äger den som vill yrkesmässigt utnyttja uppfinning, varå annan har patent, erhålla tvångslicens därtill.

48 § Den som utnyttjade patentsökt uppfinning yrkesmässigt här i riket när handlingarna i ansökningsärendet blevo tillgängliga enligt 22 § äger, om ansökningsleden leder till patent, erhålla tvångslicens till utnyttjandet, om synnerliga skäl föreligga samt han saknade kännedom om ansökningsleden och ej heller skäligen kunnat skaffa sig kännedom därom. Sådan rätt tillkommer under motsvarande förutsättningar även den som vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket. Tvångslicens kan avse även tid innan patentet meddelades.

49 § En tvångslicens får endast beviljas den som kan antas ha förutsättningar att utnyttja uppfinningen på ett godtagbart sätt och i överensstämmelse med licensen. Sökanden måste också visa att han eller hon utan framgång har vänt sig till patenthavaren för att få ett licensavtal på skäliga villkor.

En tvångslicens hindrar inte patenthavaren från att själv utnyttja uppfinningen eller att upplåta licenser. En tvångslicens kan övergå till någon annan endast tillsammans med en rörelse där den utnyttjas eller var avsedd att utnyttjas. För sådana tvångslicenser som avses i 46 § första stycket och 46 a § första stycket gäller dessutom att licensen endast får överlåtas tillsammans med det patent eller den växtförädlarrätt som licensen grundats på. Lag (2004:159).

50 § Tvångslicens meddelas av rätten, som även bestämmer i vilken omfattning uppfinningen må utnyttjas samt fastställer vederlaget och övriga villkor för licensen. När väsentligt ändrade förhållanden påkalla det, äger rätten på yrkande upphäva licensen eller fastställa nya villkor för denna.

7 Kap.

Patents upphörande m. m.

51 § Erläggs inte årsavgift för patent enligt föreskrifterna i 40, 41 och 42 §§, är patentet förfallet från och med ingången av det avgiftsår för vilket avgiften inte har erlagts. Lag (1983:433).

52 § Om det yrkas ska rätten förklara patentet ogiltigt, om

1. det har meddelats trots att villkoren i 1-2 §§ inte är uppfyllda,

2. det avser en uppfinning som inte är så tydligt beskriven att en fackman med ledning av beskrivningen kan utöva

uppfinningen,

3. det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, eller

4. patentskyddets omfattning har utvidgats efter det att patentet meddelats.

Om patentet är ogiltigt endast till en viss del, ska patentskyddets omfattning begränsas i motsvarande utsträckning genom en ändring av patentkraven, om

1. patenthavaren yrkar det,

2. det är förenligt med första stycket 2-4, och

3. patenthavaren, när patentkraven är skrivna på engelska, har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen.

En översättning som avses i andra stycket 3 ska biläggas domen och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Ett patent får inte förklaras ogiltigt på den grunden att den som har fått patentet har haft rätt till bara en viss andel i det.

Utom i fall som avses i sjätte stycket får talan föras av var och en som lider förfång av patentet och, om det är påkallat ur allmän synpunkt, av den myndighet som regeringen bestämmer.

En talan, som grundas på att patentet har meddelats någon annan än den som har rätt att få patentet enligt 1 §, får föras endast av den som påstår sig ha sådan rätt. Talan ska väckas inom ett år från det att den som påstår sig ha sådan rätt fick kännedom om patentets meddelande och de övriga omständigheter på vilka talan grundas. Om patenthavaren var i god tro när patentet meddelades eller när det övergick till denne, får dock talan inte väckas senare än tre år efter patentets meddelande. Lag (2014:289).

53 § Om patent har meddelats annan än den som är berättigad till patentet enligt 1 §, ska rätten på talan av den berättigade överföra patentet på honom eller henne. Bestämmelserna i 52 § sjätte stycket ska tillämpas när det gäller tiden inom vilken talan ska väckas.

Om den som fränkänns patentet i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det, får han eller hon mot skäligt vederlag och på skäliga villkor i övrigt fortsätta det påbörjade utnyttjandet eller genomföra det planerade utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art. En sådan rätt har under motsvarande förutsättningar även den som innehar en licens som är antecknad i patentregistret.

En rätt som avses i andra stycket får överlåtas till någon annan endast tillsammans med rörelse i vilken rätten utnyttjas eller har avsetts bli utnyttjad. Lag (2014:289).

54 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Avstår patenthavaren skriftligen hos patentmyndigheten från patentet, skall myndigheten förklara att patentet har upphört i sin helhet.

Är patentet utmätt, belagt med kvarstad eller taget i anspråk genom betalningssäkring eller pågår en tvist om överföring av patentet vid domstol, får patentet inte förklaras ha upphört, så länge utmätningen, kvarstaden eller betalningssäkringen består eller tvisten inte blivit slutligt avgjord. Lag (2007:516).

54 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Om patenthavaren hos patentmyndigheten skriftligen
avstår från patentet, ska myndigheten förklara att patentet
har upphört i sin helhet.

Om patentet är utmätt, belagt med kvarstad eller taget i
anspråk genom betalningssäkring eller om en tvist pågår vid
domstol om överföring av patentet, får patentet inte
förklaras ha upphört, så länge utmätningen, kvarstaden eller
betalningssäkringen består eller tvisten inte har blivit
slutligt avgjord.

Paragrafen gäller inte i fråga om europeiska patent som avses
i 80 § tredje stycket. Den tillämpas dock i fråga om
tilläggskydd som avses i 105 §, även om grundpatentet är ett
europeiskt patent med enhetlig verkan. Lag (2014:434).

55 § Om ett patent har förfallit eller förklarats ha upphört
eller om det genom dom som vunnit laga kraft har förklarats
ogiltigt, ändrats eller blivit överfört, ska
patentmyndigheten utfärda kungörelse om det.

Om patentet har ändrats genom en dom som vunnit laga kraft,
ska en ny patentskrift finnas tillgänglig hos
patentmyndigheten och ett nytt patentbrev utfärdas.
Lag (2014:289).

8 Kap.

Uppgiftsskyldighet

56 § Om en patentsökande åberopar sin ansökan gentemot annan
innan handlingarna i ärendet har blivit tillgängliga enligt
22 §, är sökanden skyldig att på begäran lämna sitt samtycke
till att denne får ta del av handlingarna. Omfattar
patentansökan en sådan deposition av biologiskt material som
avses i 8 b §, ska samtycket inbegripa också en rätt att få
prov från materialet. Bestämmelserna i 22 § sjunde stycket
tredje och fjärde meningarna samt åttonde och nionde styckena
tillämpas då någon vill få prov med stöd av sådant
samtycke.

Den som genom att direkt vända sig till annan, i
annons, genom påskrift på en vara eller dess förpackning
eller på annat sätt anger att ett patent har sökts eller
meddelats utan att samtidigt lämna upplysning om ansökans
eller patentets nummer, ska på begäran utan dröjsmål lämna
sådan upplysning. Om det inte uttryckligen anges att patent
har sökts eller meddelats men omständigheterna ger intryck av
att så är fallet, ska på begäran utan dröjsmål lämnas
upplysning om ett patent har sökts eller meddelats.
Lag (2014:289).

9 Kap.

Ansvar och ersättningsskyldighet m. m.

57 § Den som gör intrång i den ensamrätt som patent medför
(patentintrång) döms, om det sker uppsåtligen eller av grov
oaktsamhet, för patentbrott till böter eller fängelse i högst
två år.

Om brottet begåtts uppsåtligen och är att anse som grovt, döms
för grovt patentbrott till fängelse i lägst sex månader och
högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det
särskilt beaktas om gärningen

1. har föregåtts av särskild planering,
2. har utgjort ett led i en brottslighet som utövats i
organiserad form,
3. har varit av större omfattning, eller

4. annars har varit av särskilt farlig art.

Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 57 b § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till patentbrott eller grovt patentbrott döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Åklagaren får väcka åtal för brott som avses i denna paragraf endast om åtal är motiverat från allmän synpunkt.
Lag (2020:541).

57 a § Egendom med avseende på vilken brott föreligger enligt 57 § skall förklaras förverkad, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat. Även utbyte av sådant brott skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt 57 §.

Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt 57 § får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt 57 §, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat. Lag (2005:289).

57 b § På yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen får domstolen vid vite förbjuda den som gör eller medverkar till patentintrång att fortsätta med det.

Om käranden visar sannolika skäl för att intrång, eller medverkan till intrång, förekommer och om det skäligen kan befaras att svaranden genom att fortsätta intrånget, eller medverkan till det, förringar värdet av ensamrätten till patentet, får domstolen meddela vitesförbud för tiden till dess att målet slutligt har avgjorts eller något annat har beslutats. Innan ett sådant förbud meddelas ska svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

Förbud enligt andra stycket får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Saknar käranden förmåga att ställa sådan säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från detta. I fråga om slaget av säkerheten gäller 2 kap. 25 § utsökningsbalken. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden.

När målet avgörs ska domstolen pröva om förbud som har meddelats enligt andra stycket fortfarande ska bestå.

I fråga om överklagande av beslut enligt andra eller fjärde stycket samt i fråga om handläggningen i högre domstol gäller rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

En talan om utdömande av vite förs av den som har ansökt om förbudet. Lag (2016:192).

57 c § Om sökanden visar sannolika skäl för att någon har gjort ett patentintrång får domstolen vid vite besluta att någon eller några av dem som anges i andra stycket ska ge sökanden information om ursprung och distributionsnät för de varor eller tjänster som intrånget gäller (informationsföreläggande). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har

rätt att utnyttja uppfinningen. Det får bara meddelas om informationen kan antas underlätta utredning av ett intrång som avser varorna eller tjänsterna.

Skyldigheten att lämna information omfattar den som

1. har gjort eller medverkat till intrånget,
2. i kommersiell skala har förfogat över en vara som intrånget gäller,
3. i kommersiell skala har använt en tjänst som intrånget gäller,
4. i kommersiell skala har tillhandahållit en elektronisk kommunikationstjänst eller en annan tjänst som har använts vid intrånget, eller
5. har identifierats av någon som anges i 2-4 såsom delaktig i tillverkningen eller distributionen av en vara eller tillhandahållandet av en tjänst som intrånget gäller.

Information om varors eller tjänsters ursprung och distributionsnät kan särskilt avse

1. namn på och adress till producenter, distributörer, leverantörer och andra som har innehaft varorna eller tillhandahållit tjänsterna,
2. namn på och adress till avsedda grossister och detaljister, och
3. uppgifter om hur mycket som har producerats, levererats, mottagits eller beställts och om vilket pris som har bestämts för varorna eller tjänsterna.

Bestämmelserna i första-tredje styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.
Lag (2009:111).

57 d § Ett informationsföreläggande får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Skyldigheten att lämna information enligt 57 c § omfattar inte uppgifter vars yppande skulle röja att uppgiftslämnaren eller någon honom eller henne närstående som avses i 36 kap. 3 § rättegångsbalken har begått en brottslig handling.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) finns bestämmelser som begränsar hur mottagna personuppgifter får behandlas.
Lag (2018:273).

57 e § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Om ett yrkande om informationsföreläggande riktar sig mot den som är sökandens motpart i ett mål om intrång, ska bestämmelserna om rättegång som gäller för det målet tillämpas. Ett beslut om informationsföreläggande får överklagas särskilt.

Om yrkandet om informationsföreläggande riktar sig mot någon annan än den som anges i första stycket, ska lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas. Domstolen får bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

En talan om utdömande av vite får föras av den som har ansökt om föreläggandet. Lag (2016:192).

57 e § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/

Om ett yrkande om informationsföreläggande riktar sig mot den som är sökandens motpart i ett mål om intrång, ska bestämmelserna om rättegång som gäller för det målet tillämpas. Ett beslut om informationsföreläggande får överklagas särskilt.

Om yrkandet om informationsföreläggande riktar sig mot någon annan än den som anges i första stycket, ska lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas. Domstolen får bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

En talan om utdömande av vite får föras av den som har ansökt om föreläggandet. Lag (2016:229).

57 f § Den som på grund av bestämmelserna i 57 c § andra stycket 2-5 har förelagts att enligt första stycket samma paragraf lämna information har rätt till skälig ersättning för kostnader och besvär. Ersättningen ska betalas av den som har framställt yrkandet om informationsföreläggande.

Den som tillhandahåller en elektronisk kommunikationstjänst och som till följd av ett informationsföreläggande har lämnat ut information som avses i 6 kap. 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation ska sända en skriftlig underrättelse om detta till den som uppgifterna gäller tidigast efter en månad och senast efter tre månader från det att informationen lämnades ut. Kostnaden för underrättelsen ersätts enligt första stycket. Lag (2009:111).

57 g § Utöver det som anges i 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning får personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott enligt 57 § behandlas om detta är nödvändigt för att ett rättsligt anspråk ska kunna fastställas, göras gällande eller försvaras. Lag (2018:273).

57 h § På yrkande av käranden får domstolen, i mål om intrång, ålägga den som har gjort eller medverkat till intrånget att bekosta lämpliga åtgärder för att sprida information om domen i målet.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång. Lag (2009:111).

58 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet gör patentintrång ska betala skälig ersättning för utnyttjandet av uppfinningen samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget har medfört. När ersättningens storlek bestäms ska hänsyn särskilt tas till

1. utebliven vinst,
2. vinst som den som har begått intrånget har gjort,
3. skada på uppfinningens anseende,
4. ideell skada, och
5. patenthavarens intresse av att intrång inte begås.

Den som utan uppsåt eller oaktsamhet gör patentintrång ska betala ersättning för utnyttjandet av uppfinningen, om och i den mån det är skäligt.

Talan om ersättning för patentintrång får endast avse skada under de fem senaste åren innan talan väcktes. Om talan inte förs inom den tiden, är rätten till ersättning förlorad. Lag (2009:111).

59 § På yrkande av den som har lidit patentintrång får domstolen, efter vad som är skäligt, besluta att ett patentskyddat alster som har tillverkats utan patenthavarens lov ska återkallas från marknaden, ändras, sättas i förvar

för återstoden av patenttiden eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med det. Detsamma gäller i fråga om hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget.

Egendom som avses i första stycket får tas i beslag, om det skäligen kan antas att ett brott enligt 57 § har begåtts. I fråga om ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Trots vad som sägs i första stycket får domstolen, om det finns synnerliga skäl, på yrkande besluta att en innehavare av egendom som avses i första stycket ska få förfoga över egendomen under återstoden av patenttiden eller del av den, mot skälig ersättning och på skäliga villkor i övrigt. Ett sådant beslut får meddelas endast om innehavaren har handlat i god tro.

Bestämmelserna i första-tredje styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

Ett beslut om åtgärd enligt första stycket får inte innebära att den som har lidit patentintrång ska betala ersättning till den som åtgärden riktas mot.

Åtgärder enligt första stycket ska bekostas av svaranden om det inte finns särskilda skäl mot detta.

Ett beslut som avses i denna paragraf ska inte meddelas, om förverkande eller någon åtgärd till förebyggande av missbruk ska beslutas enligt 57 a § eller enligt brottsbalken. Lag (2009:111).

59 a § Om det skäligen kan antas att någon har gjort eller medverkat till ett intrång, får domstolen för att bevisning ska kunna säkras om intrånget besluta att en undersökning får göras hos denne för att söka efter föremål eller handlingar som kan antas ha betydelse för en utredning om intrånget (intrångsundersökning).

Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Bestämmelserna i första och andra styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång. Lag (2009:111).

59 b § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
En fråga om intrångsundersökning får tas upp endast på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen. Om en rättegång inte är inledd, ska yrkandet framställas skriftligen.

Innan ett beslut om undersökning meddelas ska motparten ha fått tillfälle att yttra sig. Domstolen får dock omedelbart meddela ett beslut som gäller till dess annat har beslutats, om ett dröjsmål skulle medföra risk för att föremål eller handlingar som har betydelse för utredning om intrånget skaffas undan, förstörs eller förvanskas.

I övrigt ska en fråga om intrångsundersökning som uppkommer då en rättegång inte är inledd handläggas på samma sätt som om frågan har uppkommit under en rättegång. Lag (2016:192).

59 b § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
En fråga om intrångsundersökning får tas upp endast på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen. Om en rättegång inte är inledd, ska yrkandet framställas skriftligen.

Innan ett beslut om undersökning meddelas ska motparten ha fått tillfälle att yttra sig. Domstolen får dock omedelbart

meddela ett beslut som gäller till dess annat har beslutats, om ett dröjsmål skulle medföra risk för att föremål eller handlingar som har betydelse för utredning om intrånget skaffas undan, förstörs eller förvanskas.

I övrigt ska en fråga om intrångsundersökning som uppkommer då en rättegång inte är inledd handläggas på samma sätt som om frågan har uppkommit under en rättegång. Lag (2016:229).

59 c § Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om sökanden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas motparten. Saknar sökanden förmåga att ställa säkerhet, får domstolen befria sökanden från det. I fråga om slaget av säkerhet gäller 2 kap. 25 § utsökningsbalken. Säkerheten skall prövas av domstolen, om den inte har godkänts av motparten.

I fråga om överklagande av domstolens beslut om intrångsundersökning och i fråga om handläggningen i högre domstol gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken. Lag (1998:1456).

59 d § Ett beslut om intrångsundersökning skall innehålla uppgifter om

1. vilket ändamål undersökningen skall ha,
2. vilka föremål och handlingar som det får sökas efter, och
3. vilka utrymmen som får genomsökas.

Om det behövs, skall domstolen även förordna om andra villkor för verkställandet. Lag (1998:1456).

59 e § Ett beslut om intrångsundersökning gäller omedelbart. Om ansökan om verkställighet inte har gjorts inom en månad från beslutet, förfaller det.

Om sökanden inte inom en månad från det att verkställigheten avslutats väcker talan eller på något annat sätt inleder ett förfarande om saken, skall en åtgärd som företagits vid verkställigheten av intrångsundersökningen omedelbart gå åter, i den utsträckning det är möjligt. Detsamma gäller om ett beslut om intrångsundersökning upphävs sedan verkställighet genomförts. Lag (1998:1456).

59 f § Ett beslut om intrångsundersökning verkställs av Kronofogdemyndigheten enligt de villkor som domstolen har föreskrivit och med tillämpning av 1-3 kap., 17 kap. 1-5 §§ samt 18 kap. utsökningsbalken. Sökandens motpart skall underrättas om verkställigheten endast om beslutet om intrångsundersökning har tillkommit efter motpartens hörande. Myndigheten har rätt att ta fotografier och göra film- och ljudupptagningar av sådana föremål som den får söka efter. Myndigheten har också rätt att ta kopior av och göra utdrag ur sådana handlingar som den får söka efter.

En intrångsundersökning får inte omfatta en skriftlig handling som avses i 27 kap. 2 § rättegångsbalken. Lag (2006:682).

59 g § När ett beslut om intrångsundersökning skall verkställas har motparten rätt att tillkalla ett juridiskt biträde. I avvaktan på att biträdet inställer sig får verkställigheten inte påbörjas. Detta gäller dock inte, om

1. undersökningen därigenom onödigt fördröjs, eller
2. det finns en risk att ändamålet med åtgärden annars inte uppnås.

Vid verkställigheten får Kronofogdemyndigheten anlita det biträde av en sakkunnig som behövs.

Myndigheten får tillåta att sökanden eller ett ombud för sökanden är närvarande vid undersökningen för att bistå med upplysningar. Om ett sådant tillstånd ges, skall myndigheten se till att sökanden eller ombudet inte i större utsträckning än som kan motiveras av verkställigheten får kännedom om förhållanden som kommer fram. Lag (2006:682).

59 h § Fotografier och film- och ljudupptagningar av föremål samt kopior av och utdrag ur handlingar skall förtecknas och hållas tillgängliga för sökanden och motparten. Lag (1998:1456).

60 § Om någon yrkesmässigt utnyttjar en patentsökt uppfinning efter det att handlingarna i ansökningsärendet har blivit tillgängliga enligt 22 §, ska det som sägs om patentintrång tillämpas i den utsträckning som ansökan leder till patent. För tiden innan patentet har meddelats enligt 20 § omfattar patentskyddet dock endast vad som framgår såväl av patentkraven i deras lydelse när ansökan blev allmänt tillgänglig som av patentkraven enligt patentet. Straff får inte dömas ut, förverkande får inte ske och ersättning för skada på grund av utnyttjande som sker innan patentet har meddelats får bestämmas endast enligt 58 § andra stycket.

Om patentkraven är skrivna på engelska, gäller första stycket endast om en översättning av patentkraven till svenska finns tillgänglig i ansökningsärendet och, om översättningen har getts in efter det att kungörelse enligt 22 § femte stycket första meningen har skett, patentmyndigheten har utfärdat en särskild kungörelse angående översättningen.

Det som sägs i 58 § tredje stycket ska inte tillämpas, om ersättningstalan väcks senast ett år efter det att tiden för invändning har gått ut eller, om invändning har gjorts, senast ett år efter det att patentmyndigheten har beslutat att patentet ska upprätthållas. Lag (2014:289).

61 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som har vunnit laga kraft, får domstolen inte döma till straff, besluta om förverkande, meddela vitesförbud, döma ut vite eller ersättning eller besluta om annan åtgärd enligt 57-60 §§.

Förs talan rörande patentintrång och gör den mot vilken talan förs gällande att patentet är ogiltigt, får frågan om ogiltighet prövas endast sedan talan om detta har väckts. Domstolen ska förelägga den som gör gällande att patentet är ogiltigt att inom viss tid väcka sådan talan.

Förs i samma rättegång talan om patentintrång och talan om patentets ogiltighet och är det med hänsyn till utredningen lämpligt att frågan huruvida patentintrång föreligger avgörs särskilt för sig, får på begäran av någon av parterna särskild dom ges i den frågan. Om särskild dom ges, får domstolen förordna att målet om ogiltighet ska vila till dess domen har vunnit laga kraft. Lag (2009:111).

61 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Om ett patent upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som fått laga kraft, får domstolen inte döma till straff, besluta om förverkande, meddela vitesförbud, döma ut vite eller ersättning eller besluta om någon annan åtgärd enligt 57-60 §§.

Om det förs en talan om patentintrång och den mot vilken talan förs gör gällande att patentet är ogiltigt, får frågan om ogiltighet prövas endast sedan talan om detta väckts. Domstolen ska förelägga den som gör gällande att patentet är ogiltigt att inom viss tid väcka en sådan talan. Detta stycke tillämpas inte i brottmål.

Om det i samma rättegång förs talan om patentintrång och talan om patentets ogiltighet och det med hänsyn till utredningen är lämpligt att frågan om huruvida patentintrång

föreligger avgörs särskilt för sig, får på begäran av någon av parterna en särskild dom ges i den frågan. Om en särskild dom ges, får domstolen besluta att målet om ogiltighet ska vila till dess domen fått laga kraft. Lag (2016:726).

62 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet som inte är ringa underlåter att fullgöra vad som åligger honom enligt 56 § döms till böter.

Sådan påföljd skall även ådömas den som i fall som avses i nämnda paragraf uppsåtligen eller av oaktsamhet som ej är ringa lämnar felaktig upplysning, om för gärningen ej är stadgat straff i brottsbalken.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att fullgöra vad som åligger honom enligt 56 § eller i fall som där avses lämnar felaktig upplysning skall ersätta uppkommen skada. Är oaktsamheten ringa må ersättningen jämkas.

Brott som avses i första och andra styckena må åtalas av allmän åklagare endast om målsägande anger det till åtal och åtal av särskilda skäl finnes påkallat ur allmän synpunkt. Lag (1991:296).

63 § Patenthavare eller den som på grund av licens äger utnyttja uppfinningen må föra talan om fastställelse, huruvida han på grund av patentet åtnjuter skydd gentemot annan, om ovisshet råder om förhållandet och denna länder honom till förfång.

Den som driver eller avser att driva verksamhet äger, under samma villkor, föra talan mot patenthavare om fastställelse, huruvida hinder mot verksamheten föreligger på grund av visst patent.

Göres i mål som avses i första stycket gällande att patentet är ogiltigt, äga bestämmelserna i 61 § andra stycket motsvarande tillämpning.

64 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Den som vill väcka talan om patents ogiltighet, överföring av patent eller meddelande av tvångslicens skall anmäla detta till patentmyndigheten samt underrätta envar som enligt patentregistret innehar licens till eller panträtt i patentet. Vill en licenstagare väcka talan om intrång i patent eller om fastställelse enligt 63 § första stycket, skall han underrätta patenthavaren härom. Detsamma gäller, om en panthavare vill väcka talan med anledning av intrång i patent.

Underrättelseskyldighet enligt första stycket anses fullgjord, när underrättelse i betald rekommenderad försändelse sänts under den adress som antecknats i patentregistret.

Visas ej, när talan väckes, att anmälan eller underrättelse skett enligt föreskrifterna i första stycket, skall käranden givas tid därtill. Försitter han denna tid, må hanstalan icke upptagas till prövning. Lag (1987:1330).

64 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Den som vill väcka talan om ett patents ogiltighet, överföring av ett patent eller meddelande av tvångslicens ska anmäla detta till patentmyndigheten samt underrätta var och en som enligt patentregistret innehar licens till eller panträtt i patentet. Om en licenstagare vill väcka talan om intrång i ett patent eller om fastställelse enligt 63 § första stycket, ska licenstagaren underrätta patenthavaren om detta. Detsamma gäller om en panthavare vill väcka talan med anledning av intrång i patentet.

Underrättelseskyldigheten enligt första stycket anses fullgjord, när underrättelsen i betald rekommenderad försändelse sänts till den adress som har antecknats i patentregistret.

Om det när talan väcks inte visas att anmälan eller underrättelse har skett enligt första stycket, ska käranden föreläggas att avhjälpa bristen inom viss tid. Följer käranden inte föreläggandet, ska talan avvisas.

Paragrafen gäller inte den som vill väcka talan vid den domstol som avses i 93 a § eller talan vid en svensk domstol i fråga om ett europeiskt patent som avses i 80 § tredje stycket. Lag (2014:434).

65 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i mål och ärenden enligt denna lag. Detsamma gäller i mål om bättre rätt till patentsökt uppfinning.

Det som sägs i rättegångsbalken om inskränkning av en domstols behörighet i fråga om tvist som ska tas upp i annan ordning än inför domstol ska inte tillämpas i fråga om ett yrkande om informationsföreläggande eller intrångsundersökning. Lag (2016:192).

65 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i mål och ärenden enligt denna lag om inte något annat följer av 65 a §. Detsamma gäller i mål om bättre rätt till patentsökt uppfinning.

Det som sägs i rättegångsbalken om inskränkning av en domstols behörighet i fråga om tvist som ska tas upp i annan ordning än inför domstol ska inte tillämpas i fråga om ett yrkande om informationsföreläggande eller intrångsundersökning. Lag (2016:229).

65 a § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Om den domstol som avses i 93 a § är ensam behörig enligt det avtal som anges i den paragrafen, får talan inte tas upp till prövning av en svensk domstol. Lag (2014:434).

66 § Slutliga beslut av patentmyndigheten och beslut enligt 26 § andra och tredje styckena, 36, 42, 72 eller 73 § får överklagas till Patent- och marknadsdomstolen inom två månader från dagen för beslutet.

Bestämmelserna i 22 § sjätte stycket tillämpas på handlingar som kommer in till Patent- och marknadsdomstolen, Patent- och marknadsöverdomstolen eller Högsta domstolen.

Utöver vad som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken ska ett sammanträde i ett ärende enligt denna lag hållas inom stängda dörrar, om den patentansökan som prövas i ärendet inte är tillgänglig för var och en enligt 22 §.

Ett överklagande till Patent- och marknadsöverdomstolen eller Högsta domstolen får inte avse andra patentkrav än sådana som har prövats genom det överklagade beslutet. Lag (2016:192).

67 § Har upphävts genom lag (2016:192).

68 § Har upphävts genom lag (2016:192).

68 a § I tvistemål enligt 65 § får rätten, om patentskriften i sin helhet inte finns tillgänglig på svenska hos patentmyndigheten, förelägga patenthavaren eller annan som för talan på grund av en rätt som härleds från patenthavaren att ge in en översättning till svenska av patentskriften. Om den förelagda parten är kärke i målet, ska föreläggandet ges vid påföljd att talan annars kan komma att avvisas. Är den förelagda parten svarande i målet, ska föreläggandet i stället ges vid påföljd att rätten annars kan låta översätta patentskriften på dennes bekostnad. Lag (2014:289).

69 § Har upphävts genom lag (2016:192).

70 § Avskrift av dom eller slutligt beslut i mål som avses i 65 § skall sändas till patentmyndigheten.

70 a § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Ett avgörande som har meddelats av den domstol som

avses i 93 a § verkställs här i landet som ett motsvarande svenskt avgörande. Lag (2014:434).

10 Kap.

Särskilda bestämmelser

71 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
 Patenthavare, som ej har hemvist här i riket, skall ha ett här bosatt ombud, som äger för honom mottaga delgivning av stämning, kallelser och andra handlingar i mål och ärenden rörande patentet med undantag av stämning i brottmål och föreläggande för part att infinna sig personligen inför domstol. Ombud skall anmälas till patentregistret och antecknas däri.

Har patenthavaren ej anmält ombud som avses i första stycket, må delgivning i stället ske genom att den handling som skall delges sändes till honom med posten i betalt brev under hans i patentregistret antecknade adress. Är fullständig adress ej antecknad i registret, må delgivning ske genom att handlingen hålles tillgänglig hos patentmyndigheten och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll kungöres i publikation som regeringen bestämmer. Delgivningen anses ha skett när vad nu sagts blivit fullgjort.

Regeringen äger under förutsättning av ömsesidighet förordna, att bestämmelserna i första och andra styckena icke skola äga tillämpning i fråga om patenthavare som har hemvist i viss främmande stat eller har ett i den staten bosatt ombud, vilket är anmält till patentregistret här i riket och äger behörighet som anges i första stycket. Lag (1977:700).

71 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
 En patenthavare som inte har hemvist i Sverige ska ha ett ombud som är bosatt här. Ombudet ska ha rätt att för patenthavaren ta emot delgivning av stämning, kallelser och andra handlingar i mål och ärenden i fråga om patentet med undantag av stämning i brottmål och föreläggande för part att infinna sig personligen inför domstol. Ombudet ska anmälas till patentregistret och antecknas i detta.

Om patenthavaren inte har anmält ett ombud, får delgivning i stället ske genom att den handling som ska delges sänds till patenthavaren med posten i betalt brev till den adress som har antecknats för patenthavaren i patentregistret. Om en fullständig adress inte finns antecknad i registret, får delgivning ske genom att handlingen hålls tillgänglig hos patentmyndigheten och genom att ett meddelande om detta och om handlingens huvudsakliga innehåll kungöres i den publikation som regeringen meddelar föreskrifter om. Delgivningen anses ha skett när det som nu angetts har fullgjorts.

Regeringen får, under förutsättning av ömsesidighet, meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första och andra styckena inte ska tillämpas i fråga om patenthavare som har hemvist i viss främmande stat eller har ett i den staten bosatt ombud, vilket är anmält till det svenska patentregistret och har behörighet som anges i första stycket.

Paragrafen gäller inte i fråga om innehavare av europeiska patent som avses i 80 § tredje stycket. Lag (2014:434).

72 § Om sökanden eller patenthavaren trots att han eller hon har iakttagit all omsorg som har betingats av omständigheterna har lidit rättsförlust på grund av att han eller hon inte har vidtagit en åtgärd hos patentmyndigheten inom tid som föreskrivs i denna lag eller med stöd av lagen och vidtar han eller hon åtgärden inom två månader från det att förfallet upphörde, dock senast inom ett år från fristens utgång, skall patentmyndigheten förklara att åtgärden skall anses vidtagen i rätt tid. Om sökanden eller patenthavaren vill få en sådan förklaring, skall han eller hon inom den tid som nu har angetts för åtgärden begära den hos patentmyndigheten och betala en avgift.

När det gäller den frist som avses i 6 § får en förklaring enligt första stycket ges endast om den ansökan för vilken prioritet åberopas ges in senast inom två månader från fristens utgång samt en begäran om förklaring gjorts och avgiften betalats inom samma tid.

I fråga om en internationell patentansökan som har fullföljts i Sverige enligt 31 § tillämpas första och andra styckena också om sökanden har lidit rättsförlust på grund av att han eller hon inte har iakttagit en frist gentemot den mottagande myndigheten, den internationella nyhetsgranskningsmyndigheten, myndigheten för internationell förberedande patenterbarhetsprövning eller internationella byrån. Den åtgärd som inte har vidtagits inom fristen skall i de fall som avses här vidtas hos patentmyndigheten. Lag (2007:516).

73 § Har, i fall som avses i 31 eller 38 §, handling eller avgift som avsänts med posten icke inkommit till patentmyndigheten inom föreskriven tid men blir den med försändelsen avsedda åtgärden vidtagen inom två månader från det sökanden insåg eller bort inse att fristen överskridits, dock senast inom ett år från fristens utgång, skall patentmyndigheten förklara att åtgärden skall anses vidtagen i rätt tid, om

1) avbrott i postförbindelserna förekommit under någon av de tio dagarna närmast före fristens utgång på grund av krig, revolution, upplopp, strejk, naturkatastrof eller annan liknande omständighet på den ort där avsändaren vistas eller har sin rörelse, samt handlingen eller avgiften avsänts till patentmyndigheten inom fem dagar från det postförbindelserna återupptagits, eller

2) handlingen eller avgiften avsänts till patentmyndigheten i rekommenderad försändelse senast fem dagar före fristens utgång, dock endast om försändelsen sänts med flygpost där så varit möjligt eller avsändaren haft anledning antaga att försändelsen vid ytledes befordran skulle ha anlämt till patentmyndigheten inom två dagar från avsändningsdagen.

Vill patentsökanden vinna förklaring enligt första stycket, skall han göra skriftlig framställning därom hos patentmyndigheten inom tid som där föreskrivits för åtgärden. Lag (1983:433).

74 § Har framställning enligt 72 eller 73 § bifallits och skall till följd därav patentansökan, som avskrivits eller avslagits efter det den blivit tillgänglig enligt 22 §, företagas till fortsatt handläggning eller patent, som förfallit, anses upprätthållet, skall kungörelse därom utfärdas.

Har någon, efter det tiden för återupptaganden av den avskrivna ansöknings utgått eller beslutet om avslag vunnit laga kraft eller patentet förfallit men innan kungörelsen utfärdades, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket, må han utan hinder av patentet fortsätta utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art. Sådan rätt till utnyttjande tillkommer under motsvarande förutsättningar även den som vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket.

Rätt enligt andra stycket må övergå till annan endast tillsammans med rörelse, vari den uppkommit eller utnyttjandet avsetts skola ske.

75 § Har upphävts genom lag (2016:192).

76 § Avgifter enligt denna lag fastställs av regeringen. Därvid får regeringen, såvitt avser årsavgifter, förordna att ett eller flera av de första avgiftsåren skall vara avgiftsfria. Lag (1983:433).

77 § Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, meddelar föreskrifter om verkställigheten av denna lag. Diarier hos patentmyndigheten skall vara tillgängliga för allmänheten i den utsträckning regeringen bestämmer.

Regeringen får meddela föreskrifter om att handlingar i ärenden angående ansökan om patent får lämnas ut till en myndighet i

annan stat.

Regeringen får också meddela föreskrifter om

1. att granskning av ansökningar om patent, efter framställning av patentmyndigheten, får äga rum hos en myndighet i annan stat eller hos en internationell institution samt

2. att den som söker patent på en uppfinning, för vilken han eller hon sökt patent i en annan stat, skall vara skyldig att redovisa vad patentmyndigheten i den staten delgivit honom eller henne om prövningen av uppfinningens patenterbarhet.

Föreskrifter om redovisningsskyldighet enligt tredje stycket 2 får dock inte meddelas i fråga om sådan patentansökan som avses i 3 kap., om den varit föremål för internationell förberedande patenterbarhetsprövning och en rapport om denna prövning getts in till patentmyndigheten. Lag (2007:516).

78 § Befinner sig riket i krig eller krigsfara äger regeringen, om det finnes nödvändigt ur allmän synpunkt, förordna, att rätt till viss uppfinning skall avstås till staten eller till annan som regeringen bestämmer. För rätt till uppfinning, som sålunda tages i anspråk, skall skälig ersättning utges. Träffas icke överenskommelse om ersättningen med den ersättningsberättigade, bestämmes ersättningen av rätten.

Har rätt till uppfinning tagits i anspråk av annan än staten till följd av förordnande enligt första stycket och fullgör denne icke sin ersättningsskyldighet, är staten pliktig att på ansökan av den ersättningsberättigade genast utge ersättningen.

79 § Om uppfinningar av betydelse för rikets försvar gälla särskilda bestämmelser.

11 Kap.

Europeiskt patent

80 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Med europeiskt patent avses patent som meddelas av det europeiska patentverket enligt den i München den 5 oktober 1973 avslutade europeiska patentkonventionen. Med europeisk patentansökan avses patentansökan som göres enligt nämnda konvention.

Ansökan om europeiskt patent göres hos det europeiska patentverket. Sådan ansökan må inges även till patentmyndigheten för att av denna vidarebefordras till det europeiska patentverket. Ansökan som avses i artikel 76 i nämnda konvention (europeisk avdelad ansökan) skall dock alltid inges till det europeiska patentverket.

Bestämmelserna i 81--93 §§ gälla europeiskt patent för Sverige och europeisk patentansökan som omfattar Sverige.

80 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Med europeiskt patent avses ett patent som meddelas av det europeiska patentverket enligt den i München den 5 oktober 1973 avslutade europeiska patentkonventionen. Med europeisk patentansökan avses en patentansökan som görs enligt konventionen.

En ansökan om ett europeiskt patent görs hos det europeiska patentverket. En sådan ansökan får ges in även till patentmyndigheten för att av denna vidarebefordras till det europeiska patentverket. En ansökan som avses i artikel 76 i konventionen (europeisk avdelad ansökan) ska dock alltid ges in till det europeiska patentverket.

Europeiska patent kan ha enhetlig verkan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd.
Lag (2014:434).

81 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/

Europeiskt patent är meddelat, när det europeiska patentverket kungjort sitt beslut att bifalla patentansökningen. Det europeiska patentet har samma rättsverkan som patent meddelat här i riket och följer även i övrigt samma bestämmelser som sådant patent, om ej annat sägs i detta kapitel.

81 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Ett europeiskt patent är meddelat, när det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan. Ett europeiskt patent har samma rättsverkan som ett patent som har meddelats i Sverige och följer även i övrigt samma bestämmelser som ett sådant patent, om inte något annat föreskrivs i denna lag. Lag (2014:434).

82 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Ett europeiskt patent har verkan i Sverige endast om sökanden inom tre månader efter den dag då det europeiska patentverket kungjort sitt beslut att meddela patentet till patentmyndigheten har

- gett in en översättning, på det sätt som föreskrivs i tredje stycket, av den text med vilken patentet meddelats av det europeiska patentverket, och

- betalat en avgift för offentliggörandet.

Beslutar det europeiska patentverket att ett europeiskt patent skall upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, gäller motsvarande även i fråga om den ändrade texten.

Patentkraven skall alltid ges in i översättning till svenska. Har patentet meddelats på tyska eller franska, skall beskrivningen ges in i översättning till svenska eller engelska.

Översättningen skall hållas tillgänglig för var och en. Den skall dock inte hållas tillgänglig förrän det europeiska patentverket har publicerat den europeiska patentansökan.

Har översättningen getts in och avgiften betalats inom föreskriven tid och har det europeiska patentverket kungjort sitt beslut att meddela patentet eller beslutat att det europeiska patentet skall upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, skall det kungöras av patentmyndigheten. Lag (2007:518).

82 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Ett europeiskt patent har verkan i Sverige endast om sökanden inom tre månader efter den dag då det europeiska patentverket kungjort sitt beslut att meddela patentet till patentmyndigheten har

- gett in en översättning, på det sätt som föreskrivs i tredje stycket, av den text med vilken patentet meddelats av det europeiska patentverket, och

- betalat en avgift för offentliggörandet.

Om det europeiska patentverket beslutar att ett europeiskt patent ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, gäller motsvarande även i fråga om den ändrade texten.

Patentkraven ska alltid ges in i översättning till svenska. Om patentet har meddelats på tyska eller franska, ska beskrivningen ges in i översättning till svenska eller engelska.

Översättningen ska hållas tillgänglig för var och en. Den ska dock inte hållas tillgänglig förrän det europeiska patentverket har publicerat den europeiska patentansökan.

Om översättningen har getts in och avgiften har betalats inom föreskriven tid och det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att meddela patentet eller beslutat att det

europiska patentet ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, ska det kungöras av patentmyndigheten.

Paragrafen gäller inte i fråga om europeiska patent som avses i 80 § tredje stycket. Lag (2014:434).

82 a § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Om ett europeiskt patent får enhetlig verkan som avses i 80 § tredje stycket, är sökandens åtgärder enligt 82 § utan verkan. Lag (2014:434).

82 b § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Om patenthavaren fått avslag på en begäran om enhetlig verkan som avses i 80 § tredje stycket, ska tiden för att ge in en översättning och betala avgift enligt 82 § räknas från dagen då avslagsbeslutet fått laga kraft, förutsatt att begäran getts in i rätt tid till det europeiska patentverket. Lag (2016:726).

83 § Har en patenthavare inte inom föreskriven tid vidtagit åtgärd som avses i 82 §, skall vad i 72 § första stycket sägs om patentsökande ha motsvarande tillämpning. Förklaras med stöd av 72 § att sådan åtgärd skall anses vidtagen i rätt tid, skall det kungöras av patentmyndigheten.

Har någon, efter det tiden för att vidta åtgärd enligt 82 § gått ut men innan kungörelsen utfärdades, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det, har han den rätt som anges i 74 § andra och tredje styckena. Lag (2006:625).

84 § Har upphävts genom lag (1993:1406).

85 § Om det europeiska patentverket har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent, skall detta ha samma verkan som om patentet i motsvarande mån begränsats eller förklarats ogiltigt i Sverige. För att ett begränsningsbeslut skall få verkan i Sverige måste dock förutsättningarna i 82 § vara uppfyllda. Patentmyndigheten skall kungöra beslutet. Lag (2007:516).

86 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
För europeiskt patent skall årsavgift erläggas till patentmyndigheten för varje avgiftsår som börjar efter det under vilket det europeiska patentverket kungjort sitt beslut att bifalla patentansökningen.

Erläggs inte årsavgift för europeiskt patent enligt vad som sägs i första stycket och i 41 och 42 §§, har 51 § motsvarande tillämpning. Den första årsavgiften för europeiskt patent förfaller dock inte till betalning förrän två månader har förflutit från den dag då patentet meddelades. Lag (1983:433).

86 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
För ett europeiskt patent ska årsavgift betalas till patentmyndigheten för varje avgiftsår som börjar efter det avgiftsår under vilket det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan.

Om årsavgift inte betalas för ett europeiskt patent enligt vad som sägs i första stycket och i 41 och 42 §§, tillämpas 51 §. Den första årsavgiften för ett europeiskt patent förfaller dock inte till betalning förrän tre månader gått från dagen då patentet meddelades eller, om patenthavaren i rätt tid hos det europeiska patentverket begärt enhetlig verkan som avses i 80 § tredje stycket men begäran avslagits, från dagen då avslagsbeslutet fick laga kraft.

Paragrafen gäller inte i fråga om europeiska patent som avses i 80 § tredje stycket. Lag (2016:727).

87 § En europeisk patentansökan, för vilken det europeiska patentverket fastställt ingivningsdag, skall i Sverige ha samma verkan som en svensk patentansökan med samma ingivningsdag.

Åtnjuter ansökan enligt den europeiska patentkonventionen prioritet från tidigare dag än ingivningsdagen, skall sådan prioritet beaktas.

Vid tillämpning av 2 § andra stycket andra meningen skall publiceringen av en europeisk patentansökan som sker enligt artikel 93 i den europeiska patentkonventionen jämföras med att ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 22 §. Detta gäller även en publicering som avses i artikel 153.3 eller 153.4 i konventionen, om denna publicering av det europeiska patentverket jämföras med en publicering som sker enligt artikel 93. Lag (2007:516).

88 § Har europeisk patentansökan publicerats enligt den europeiska patentkonventionen och har översättning till svenska av patentkraven i den lydelse de publicerades ingivits till patentmyndigheten samt fastställd avgift erlagts, skall patentmyndigheten utfärda kungörelse därom och hålla översättningen tillgänglig för envar.

Utnyttjar någon yrkesmässigt uppfinning som sökes skyddad i europeisk patentansökan efter det att kungörelse utfärdats enligt första stycket, äger vad som sägs om patentintrång motsvarande tillämpning om ansökningen leder till patent för Sverige. I sådant fall omfattar patentskyddet dock endast vad som framgår såväl av patentkraven i den lydelse de publicerades som av patentkraven enligt patentet. Till straff må ej dömas och ersättning för skada må bestämmas endast enligt 58 § andra stycket.

Bestämmelserna i 58 § tredje stycket äga ej tillämpning, om ersättningstalan väckes senast ett år efter det tiden för invändning mot det europeiska patentet utgått eller, om invändning gjorts, senast ett år efter det att det europeiska patentverket beslutat att patentet skall upprätthållas. Lag (1980:105).

89 § Har europeisk patentansökan eller yrkande att sådan ansökan skall omfatta Sverige återkallats eller skall enligt den europeiska patentkonventionen sådan återkallelse anses ha skett och har ansökningen icke återupptagits enligt artikel 121 i konventionen, skall detta ha samma verkan som återkallelse av patentansökan hos patentmyndigheten.

Har europeisk patentansökan avslagits, skall detta ha samma verkan som avslag på patentansökan här i riket.

90 § Om en text har översatts och getts in till patentmyndigheten enligt 82 eller 88 §, gäller textens lydelse på handläggningsspråket vid det europeiska patentverket.

När en översättning som avses i första stycket hålls tillgänglig av patentmyndigheten, ska det framgå att det är textens lydelse på handläggningsspråket vid det europeiska patentverket som gäller. Lag (2014:434).

91 § Har upphävts genom lag (2014:434)

92 § Om det europeiska patentverket har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent eller har beträffande en europeisk patentansökan inträtt sådant förhållande som avses i 89 §, men förklarar det europeiska patentverket enligt den europeiska patentkonventionen patenthavaren eller sökanden återinsatt i tidigare rättigheter, gäller detta även i Sverige.

Har någon, efter det beslutet meddelades eller förhållandet inträdde men innan det europeiska patentverket utfärdat kungörelse om förklaring som avses i första stycket, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det, har han eller hon den rätt som anges i 74 § andra och tredje styckena.

Om det europeiska patentverket har undanröjt ett beslut enligt artikel 112 a i den europeiska patentkonventionen, gäller beslutet om undanröjande även i Sverige. Om ett europeiskt patent har blivit gällande i Sverige efter det att det

europiska patentverket beslutat om undanröjande av ett beslut, skall bestämmelserna i andra stycket tillämpas, om utnyttjandet påbörjats eller åtgärder vidtagits innan beslutet om undanröjande kungjordes. Motsvarande gäller om patentskyddets omfattning för ett i Sverige gällande europeiskt patent har utvidgats efter det att det europeiska patentverket beslutat om undanröjande av ett beslut. Lag (2007:516).

93 § Om en europeisk patentansökan som getts in till en nationell patentmyndighet är att anse som återkallad därför att den inte kommit in till det europeiska patentverket inom föreskriven tid, ska patentmyndigheten på framställning av sökanden ta upp den som omvandlad till en ansökan om svenskt patent under förutsättning

1. att framställningen ges in till den nationella myndighet som tog emot patentansökan inom tre månader från det sökanden underrättades om att ansökan ansågs återkallad och dessutom kommer in till patentmyndigheten inom 20 månader från den dag då ansökan gavs in eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioritet begärs, samt

2. att sökanden inom den tid som regeringen bestämmer betalar fastställd ansökningsavgift och ger in översättning till svenska eller engelska av patentansökan eller, om ansökan är skriven på engelska, en kopia av ansökan.

Om patentansökan uppfyller de krav på ansökans form som föreskrivs i den europeiska patentkonventionen och tillämpningsföreskrifterna till denna, ska den godtas i detta avseende. Lag (2014:289).

93 a § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
I avtalet om en enhetlig patentdomstol finns bestämmelser om en domstol som har till uppgift att handlägga tvister om europeiska patent. Lag (2014:434).

93 b § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Staten ska ersätta skada i enlighet med artikel 22.1 och 22.2 i det avtal som anges i 93 a §. Lag (2014:434).

12 kap. Pantsättning

94 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Patent som har meddelats eller har verkan här i riket kan pantsättas enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Pantsättning kan också avse

1. svensk patentansökan,
2. internationell patentansökan som har fullföljts enligt 31 § eller som har tagits upp till handläggning enligt 33 § tredje stycket eller 38 §, eller
3. europeisk patentansökan för vilken översättning enligt 88 § har kommit in till patentmyndigheten eller som har omvandlats enligt 93 §.

Panträtt i en patentansökan omfattar också en del av ansökningsenheten som blir föremål för delning eller utbrytning. Lag (1987:1330).

94 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Ett patent som har meddelats eller har verkan i Sverige kan pantsättas enligt bestämmelserna i detta kapitel. I fråga om europeiska patent som avses i 80 § tredje stycket gäller dock inte 95 § första och andra styckena, 96 § första och tredje styckena, 97 § första och tredje styckena samt 99, 100 och 104 §§.

En pantsättning kan också avse

1. en svensk patentansökan,
2. en internationell patentansökan som har fullföljts enligt

31 § eller som har tagits upp till handläggning enligt 33 § tredje stycket eller 38 §, eller

3. en europeisk patentansökan för vilken översättning enligt 88 § har kommit in till patentmyndigheten eller som har omvandlats enligt 93 §.

Panträtt i en patentansökan omfattar också en del av ansökan som blir föremål för delning eller utbrytning. Lag (2014:434).

94 a § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Om det europeiska patentverket i det europeiska patentregistret registrerar ett skriftligt avtal om pantsättning av ett europeiskt patent som avses i 80 § tredje stycket, har pantsättningen verkan enligt bestämmelserna i detta kapitel.

I fråga om europeiska patent med enhetlig verkan gäller det som sägs i

- 95 § tredje stycket och 102 § första stycket om patentmyndigheten i stället det europeiska patentverket,

- 96 § andra stycket om patentregistret i stället det europeiska patentregistret, samt

- 101 § första stycket om registrering enligt 95 § i stället registrering i det europeiska patentregistret. Lag (2014:434).

95 § Panträtt i patent eller patentansökan uppkommer genom registrering av ett skriftligt avtal om pantsättning av egendomen. Ansökan om registrering görs hos patentmyndigheten.

Om en registrerad panträtt har övergått på någon annan, skall det på begäran antecknas i patentregistret eller diariet för patentansökningar.

Har panträtt upplåtits till flera var för sig, har den upplåtelse företräde för vilken ansökan om registrering först inkom till patentmyndigheten, om inte annat har avtalats.

Görs samma dag ansökan om registrering av flera upplåtelse, har de sinsemellan företräde efter den tidsföljd i vilken de har ägt rum, om inte annat har avtalats. Är upplåtelseerna samtidiga eller kan det inte utredas i vilken tidsföljd de har skett, har de lika rätt. Lag (1987:1330).

96 § Ansökan om registrering enligt 95 § görs av den som har rätt till patentet eller patentansökningen eller av den till vilken panträtt har upplåtits. Sökanden skall styrka upplåtelsens rätt till patentet eller patentansökningen.

Den som i patentregistret anges som patenthavare skall anses ha rätt till patentet, om inte annat framgår i ärendet. Avser ansökan om registrering pantsättning av en patentansökan, skall den som har registrerats hos patentmyndigheten som uppfinnare eller dennes rättsinnehavare anses ha rätt till patentansökningen, om inte annat framgår i ärendet.

Är upplåtelse, när ansökan om registrering görs, på grund av utmätning, konkurs, omyndighet, betalningssäkring, kvarstad eller någon annan anledning inte behörig att förfoga över den pantförskrivna egendomen, får ansökningen inte bifallas. Lag (1987:1330).

97 § Ett avtal om pantsättning av patent kan registreras när patent har meddelats eller, om avtalet avser ett europeiskt patent, när detta enligt 82 § har fått verkan här i riket.

Ett avtal om pantsättning av patentansökan kan registreras när denna har registrerats i patentmyndighetens diarium eller, om avtalet avser en europeisk patentansökan, när kungörelse enligt 88 § har utfärdats.

Om en pantsatt patentansökan leder till att patent meddelas, gäller därefter patentet som pantobjekt. Lag (1987:1330).

98 § Även om registrering har skett, gäller panträtt i den pantsatta egendomen endast om pantavtalet har ingåtts av någon som var rätt ägare till egendomen och behörig att förfoga över den och om avtalet inte heller av någon annan anledning är ogiltigt. Lag (1987:1330).

99 § Panträtten är förfallen, om patentet eller patentansökningen har överförts på någon annan eller annars på grund av bestämmelserna i denna lag inte vidare skall gälla. Lag (1987:1330).

100 § Registreringen skall avföras, om panträtten genom lagakraftvunnen dom har förklarats ogiltig eller om panträtten har förfallit eller annars upphört att gälla. Lag (1987:1330).

101 § Pantsättning av patent eller patentansökan gäller från tiden för ansökan om registrering enligt 95 § mot den som senare förvärvar äganderätt eller annan rätt till egendomen.

Ett licensavtal gäller mot panthavaren, om avtalet har slutits före ansökan om registrering av pantavtalet. Lag (1987:1330).

102 § Bestämmelser i annan lag om handpanträtt vid utmätning eller i konkurs gäller också för panträtt i patent eller patentansökan. När ansökan om registrering enligt 95 § inkommer till patentmyndigheten medför det samma rättsverkningar som när en panthavare tar en lös sak i besittning.

Säljs pantsatt patent eller patentansökan vid utmätning eller i konkurs, består sådana licensavtal som avses i 101 § andra stycket. Lag (1987:1330).

103 § Pantborgenären får sälja panten och ta ut sin fordran ur köpeskillingen endast om han dessförinnan har underrättat gäldenären och andra kända sakägare om försäljningen och dessa har erhållit skäligt rådrom att bevaka sin rätt.

Vid försäljning enligt denna paragraf består sådana licensavtal som avses i 101 § andra stycket. Lag (1987:1330).

104 § Den som ansöker om registrering enligt detta kapitel skall betala en avgift. Regeringen bestämmer avgiftens storlek. Lag (1987:1330).

13 Kap. Tilläggsskydd

105 § /Upphör att gälla U:den dag regeringen bestämmer/
Den som ansöker om tilläggsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggsskydd enligt rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om tilläggsskydd för läkemedel eller om tilläggsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om tilläggsskydd för växtskyddsmedel skall betala fastställd ansökningsavgift.

För tilläggsskyddet skall också betalas årsavgift. Avgiftsåret räknas från den dag då skyddet började gälla och därefter från motsvarande dag. Lag (2007:242).

105 § /Träder i kraft I:den dag regeringen bestämmer/
Den som ansöker om tilläggsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel eller om tilläggsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel ska betala fastställd ansökningsavgift.

För tilläggsskyddet ska det betalas årsavgift. Avgiftsåret räknas från den dag då skyddet började gälla och därefter från motsvarande dag. Lag (2014:434).

106 § Vad som sägs i 9 kap. om ansvar skall tillämpas på tilläggsskydd. Lag (1994:1511).

107 § har upphävts genom lag (1994:1511).

108 § har upphävts genom lag (1994:1511).

109 § har upphävts genom lag (1994:1511).

110 § har upphävts genom lag (1994:1511).

111 § har upphävts genom lag (1994:1511).

112 § har upphävts genom lag (1994:1511).

113 § har upphävts genom lag (1994:1511).

114 § har upphävts genom lag (1994:1511).

Övergångsbestämmelser

1986:233

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986.

2. I fråga om tingsrättens domförhet skall äldre föreskrifter fortfarande tillämpas vid huvudförhandlingar som har påbörjats före ikraftträdandet samt vid överläggningar och omröstningar i anslutning till sådana huvudförhandlingar.

3. I fråga om hovrättens domförhet skall äldre föreskrifter fortfarande tillämpas i mål där den slutliga handläggningen har påbörjats före ikraftträdandet.

4. I fråga om överklagande av beslut som patentbesvärsträtten har meddelat före ikraftträdandet skall äldre föreskrifter fortfarande tillämpas.

1986:1156

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. I fråga om besväravgift vid överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller dock äldre föreskrifter.

1992:1688

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Intill den dag regeringen särskilt bestämmer skall, vid tillämpning av den nya bestämmelsen i 3 § tredje stycket 2), den omständigheten att livsmedel eller läkemedel bringats i omsättning i Finland eller att läkemedel bringats i omsättning i Island inte anses innebära att produkten ifråga bringats i omsättning inom Europeiska ekonomiska samarbetsrådet. Vad nu sagts gäller dock endast i fråga om produkter som åtnjuter patentskydd i Sverige på annan grund än att de utgör alster som tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande.

1993:1406

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

2. Om en ansökan om patent har godkänts för utläggning före ikraftträdandet, skall äldre bestämmelser gälla med undantag av vad som anges i punkt 3.

3. Bestämmelsen i 72 § skall tillämpas även i fråga om ett patent som har meddelats och en ansökan som behandlas enligt äldre bestämmelser.

4. Om en ansökan om tilläggsskydd avser ingrediens i ett läkemedel som har godkänts efter den 1 januari 1985 men före ikraftträdandet av denna lag, får ansökan trots vad som sägs i 107 § andra stycket första meningen göras senast den 30 juni 1994.

5. Om en ansökan om tilläggsskydd avser ingrediens som skyddades av ett patent den 1 januari 1993 men patentets giltighetstid har löpt ut före ikraftträdandet av denna lag, får ansökan trots vad som sägs i 106 § 1 göras senast den 30 juni 1994.

Ett tilläggsskydd som har meddelats efter ansökan enligt första stycket börjar gälla när det har meddelats.

Har någon efter utgången av patentets giltighetstid men innan ansökningen om tilläggsskydd enligt första stycket gjordes i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i landet, får han utan hinder av tilläggsskyddet fortsätta utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art. Sådan rätt till utnyttjande har under motsvarande förutsättningar även den som har vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i landet.

Rätt enligt tredje stycket får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse i vilken den uppkommit eller utnyttjandet avsetts skola ske.

1994:1511

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

2. I fråga om tilläggsskydd som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

2000:1158

Denna lag träder i fråga om 8 § i kraft den dag regeringen bestämmer och i övrigt den 1 januari 2001.

2004:159

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004.

2. De nya bestämmelserna skall tillämpas även på patent som har meddelats eller sökts före ikraftträdandet.

2006:625

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. De nya bestämmelserna skall tillämpas på europeiska patent beträffande vilka kungörelse om att patentet meddelats publicerats i den europeiska patenttidningen efter ikraftträdandet.

2007:516

1. Denna lag träder i kraft, i fråga om 6 a-6 d, 8, 8 b, 8 c, 13-15, 24, 26, 29, 31-33, 40 a-40 d, 46 a, 52-54, 72, 77 och 91 §§, den 1 juli 2007 och i övrigt den dag regeringen bestämmer.

2. De nya bestämmelserna skall, om annat inte följer av punkten 3 eller 4, tillämpas även på patent som har meddelats eller sökts före ikraftträdandet.

3. I fråga om handläggning och avgörande av patentansökningar som gjorts före ikraftträdandet gäller 6 d, 13 och 14 §§ i äldre lydelse.

4. Har någon före den 1 juli 2007 i god tro börjat att yrkesmässigt utnyttja en uppfinning, för vilken meddelats ett patent vars skyddsomfång begränsas med tillämpning av 40 a-40 c §§ eller 52 § andra stycket, och utgör utnyttjandet intrång i patentet till följd av att de ändrade patentkraven tillförts uppgifter som inte framgick av kraven i deras lydelse före begränsningen, får utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art fortsättas utan hinder av patentet. Detsamma gäller för den som före ikraftträdandet har vidtagit väsentliga åtgärder för ett yrkesmässigt utnyttjande av uppfinningen. Rätten att fortsätta utnyttjandet får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse där den har uppkommit eller utnyttjandet avsetts komma att ske.

2009:111

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2009.
2. Bestämmelserna i 57 c-57 f och 57 h §§ ska inte tillämpas när intrånget, eller försöket eller förberedelsen till intrånget, har begåtts före ikraftträdandet.

2011:580

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.
2. De nya bestämmelserna tillämpas även på patent som har meddelats eller sökts före ikraftträdandet.

2014:289

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.
2. Äldre bestämmelser gäller för svenska patentansökningar som har gjorts samt internationella patentansökningar som har fullföljts och europeiska patentansökningar som har begärts omvandlade före ikraftträdandet.

2014:434

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014 i fråga om 6 b, 90 och 91 §§ samt i övrigt den dag regeringen bestämmer.
2. I fråga om en europeisk patentansökan för vilken det europeiska patentverket har fastställt en ingivningsdag som ligger före ikraftträdandet gäller 90 § i sin äldre lydelse och den upphävda 91 §. Detsamma gäller i fråga om ett europeiskt patent för vilket det europeiska patentverket före ikraftträdandet har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan.

2016:192

1. Denna lag träder i kraft den 1 september 2016.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mål som har avgjorts av Patentbesvärsrätten före ikraftträdandet.
3. Mål och ärenden som har inletts i Stockholms tingsrätt eller Svea hovrätt före ikraftträdandet ska överlämnas till Patent- och marknadsdomstolen respektive Patent- och marknadsöverdomstolen.
4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för övriga mål och ärenden som har inletts i allmän domstol före ikraftträdandet.